

ZPRAVODAJ

VYDÁVÁ OBEC HRADIŠTKO

JARO 2016

**TÉMA: 140 let školy
Zprávy z obecního úřadu
Rozhovor s Ludmilou Vrňákovou
Hradištský šlechtitel Karel Michálek**

Ve dnech 10. a 11. února se ve škole konal zápis do první třídy, která bude v příštím roce otevřena pouze jedna. Předškoláky vítali princové a princezny. Více na str. 15.

V sobotu 13. února se neslo obcí masopustní veselí. Nejen díky krásnému počasí se sešel velký počet masek. Průvod zorganizovali hasiči ve spolupráci s MŠ.

V sobotu 20. února se v tělocvičně na šibřinkách sešlo mnoho originálních masek v pravěkém duchu. Zaslouženou pozornost budila i krásná výzdoba od Marka Hulcera a jeho rodiny.

Ve středu 24. února proběhla po ročním zkušebním provozu úspěšná kolaudace čistírny odpadních vod v Pikovicích. O dalším budování kanalizace se dočtete na str. 5.

V sobotu 19. března uspořádali hasiči kdysi tradiční „josefskou“ zábavu. Škoda že za úsilí a čas, který její přípravě věnovali, nebyli odměněni vyšší návštěvností.

V zimním období připravila knihovna sérii cestopisných přednášek. Návštěvníci se díky poutavému vyprávění místních cestovatelů mohli přenést do Nepálu, Mali nebo Indie.

Do druhé taneční sezóny vstoupila amatérská taneční skupina „Nech-těla odpočívat“ složená z hradištských dam. Místní zábavy zpestřily v rytmu tance jive.

Každoroční čekání na první poupě kandíku bylo letos ukončeno téměř ve stejný den jako loni, a to kolem 7. března. Kandík také zdobí stříbrnou minci vydanou Českou mincovnou.

Vážený spoluobčané,
milí čtenáři,
po delší době jsem vyzvala pamětníky, aby zavzpomínali na dobu svého dětství, konkrétně na roky strávené v naší škole, a to u příležitosti jejich 140. narozenin. Pobavil mě jeden známý – čtyřicátník, který se dožadoval, abych ho taky vyzpovídala, neboť až bude ostatními pokládán za pamětníka, už si nic pamatovat nebude. Jeho odpovědi by jistě řadu čtenářů také zaujaly, ale já jsem dala přednost starším. Většina zpovídaných chodila do školy v poválečných letech a jejich vzpomínky jsou radostné. Smutněji vyprávěl jen ten, jehož čas strávený v naší škole přetrhla německá okupace. Při pátrání po člověku, který by pamatoval školu z doby První republiky, jsem už ani nedoufala. A pak jsem dostala tip na někoho neuvěřitelného. Paní Růžena Málková se narodila ještě za Rakouska-Uherska a ve třicátých letech učila(!) na Hradištku. V současné době žije v Časlavi a v nejbližších dnech oslaví 100. narozeniny. Současný ředitel školy si při čtení vzpomínek pamětníků položil otázku – „Jak budou děti jednou vzpomínat na nás?“ Myslím, že pokud má nějaké obavy, tak zbytečně. Denno-denně vidím na svých dětech odraz toho, čím je naše škola výjimečná. Svorně se na tom shodli také všichni zaměstnanci školy – panuje zde přátelská atmosféra, pohoda a lidskost. Věřím, že tyto hodnoty budou na hradištské škole vládnout dál.

LUCIE HAŠKOVÁ

TELEGRAFICKY

- Obec a vlastníci budovy RZ Katka prodávají společně budovy a pozemky, obec vyvěsila záměr prodeje pozemků.
- Proběhla úspěšná kolaudace kanalizační sítě a čistírna odpadních vod v Pikovicích.
- Byla provedena šterková úprava místních komunikací v ulici Polní, Naděje, Slunná, Na Vrcholu a Malá Podkova.
- V ulici Přístavní bylo vyměněno potrubí původního vodovodního řadu. V opravách výměnou se bude pokračovat v ulici Vltavanská.
- Probíhají proj. přípravy nového vodovodního řadu v ulicích Velká Podkova a Nad Šlemínem (ten to nový řad je financován pomocí získané dotace).
- Byla provedena kontrola Středočeským krajem (odbohem kontroly) hospodaření obce Hradištko za

rok 2015, nebyly zjištěny žádné chyby a nedostatky.

- Z důvodu příprav výstavby další části chodníku na Brunšově byly vykáceny akáty v Říčném.
- Termín dostavby Národního filmového archivu na Brunšově byl prodloužen.
- Digitalizace katastrálního území Hradištko pod Medníkem je před dokončením, nahlížení a připomínkování bude možné na OÚ na přelomu dubna a května.
- K výstavbě hřbitova je zpracován projekt pro územní rozhodnutí. Budou navrženy varianty vhodné výstavby.
- Pokračuje výstavba budovy základní školy pro druhý stupeň, probíhá montáž střechy a oken.

Při zpovídání pamětníků na téma školní léta se často vynořili i jejich vzpomínky na kulturní a společenský život v době poválečné. Na Hradištku cvičili sokolové, hrálo se divadlo, konala se slavnost božího těla a v Pikovicích byli aktivní baráčníci. Pokud jste byli podobných aktivit součástí, podělte se s námi o své vzpomínky či fotografie. Třeba se právě vy poznáte na této fotografii, o které nic bližšího nevíme. Napište nám na Obecní úřad Hradištko, Chovatelů 500, na e-mail redakce@hradistko.cz nebo volejte na tel. 731 658 505.

Všem, kteří se s námi podělili o své školní vzpomínky, děkujeme. Další zájemci se stále mohou ozývat, vše využijeme pro chystanou školní ročenku a výstavu.

ZNÁTE DOBŘE HRADIŠTKO?

Z obsahu ZPRAVODAJE JARO 2016

Telegraficky	1	ROZHOVOR:	
Znáte dobře Hradištko?	1	Do hradištské školy mě přivedla umístěnka	12 – 13
Editorial	1	ŠKOLA, ŠKOLKA:	
Z JEDNÁNÍ ZO:		Ohlédnutí za školou v přírodě s lyžováním	14
Zastupitelstvo jednalo 21. prosince 2015	2	Prvníáci připravili výstavu dobových předmětů	14
Zastupitelstvo jednalo 20. ledna 2016	2	Co chystá mateřská škola	15
ROZPOČET:		Zápis 2016	15
Komentář k rozpočtu 2016	3	ŠKOLA:	
Rozpočet	3	Kdo je kdo v naší škole	16 – 17
ZPRÁVY Z ÚŘADU:		Růžena Málková učila na Hradištku před válkou	17
Jak nakládáme s odpady	4	LIDÉ:	
Jak řešíme rozbité komunikace	4	Hradištský šlechtitel Karel Michálek	18 – 19
Minulost a současnost naší školy	5	SPOLKY, Z PŘÍRODY:	
Chodník Hradištko – Brunšov	5	Myslivecký kroužek obnoven!	20
Kanalizace Hradištko	6	Leďňáček říční – pikovický krasavec	20
Rekonstrukce starých vodovodních řadů	6	Tis červený	21
Vodné – odečty a fakturace	6	INFORMACE:	
Informace pro vlastníky nemovitostí	7	Nová linka pomoci	22
Digitalizace katastru dokončena	7	KULTURA:	
TÉMA: 140 LET ŠKOLY:		Knihovna Národního filmového archivu	23
Z nejstarší historie hradištské školy	8	SPOLEČENSKÁ KRONIKA, RŮZNÉ:	
Po 140 letech stále na začátku	8	Kalendárium	24
Škola v období kolem druhé světové války	9	Zemřel pikovický pamětník Vojtěch Kourímský	24
Pamětníci vzpomínají na svá školní léta	10 – 11		

Zpravodaj obce Hradištko – jaro 2016, čtvrtletník vychází 1. dubna 2016. Vydává obec Hradištko pro obyvatele a rekreanty Hradištká, Brunšova a Pikovic, IČ 00241245. Evidence MK ČR E 17527. Náklad 1 200 výtisků – zdarma. Distribuce: Česká pošta. Tisk: Vamb Štěchovice. Redakce: Lucie Hašková, Rudolf Zdeněk, Ing. Ladislav Vondrášek, Olga Andrlíková, Mgr. Jana Chadimová. Grafická úprava: PAPAVER Kontakt na redakci prostřednictvím obecního úřadu nebo na e-mail: redakce@hradistko.cz. V elektronické podobě je Zpravodaj na adrese: www.hradistko.cz. Uzávěrka příštího čísla je 10. června 2016.

ZASTUPITELSTVO JEDNALO 21. PROSINCE 2015

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- Rozpočtovou změnu č. 05/2015. Rozpočtové příjmy obce se snižují o 6 658 tisíc Kč na celkových 54 583 tisíc Kč, rozpočtové výdaje obce se snižují o 12 725 tisíc Kč na celkových 51 547 tisíc Kč.
- Pověření starosty obce k uskutečnění a potvrzení poslední rozpočtové změny č. 06/2015 s důrazem na skutečné plnění rozpočtu obce Hradištko.
- Rozpočet obce Hradištko na rok 2016. Příjmy jsou rozpočtovány ve výši 41 874 000 Kč a výdaje ve výši 47 338 000 Kč. Rozpočet obce Hradištko je na rok 2016 sestaven jako schodkový. Schodek bude financován z účelového investičního bankovního úvěru a z finančních prostředků z předchozích let.
- Pravidla č. 1/2015 pro poskytování veřejné finanční podpory a finanční podporu spolků a organizací z rozpočtu obce Hradištko na rok 2016 v celkové výši 462 500 Kč.
- Cenu vodného na rok 2016 pro obec Hradištko ve výši 44,00 Kč/m³ včetně DPH a cenu stočného pro místní část obce Pikovice ve výši 40,00 Kč/m³ včetně DPH.
- Prodej a uzavření kupní smlouvy na pozemek parc.č. 626/29 v k.ú. Hradištko pod Medníkem, nově vzniklého na základě Geometrického plánu pro rozdělení pozemku. Jedná se o část pozemku parc.č. 626/1 v části obce Pikovice, ulice Horní. Při koupi pozemku zjistila nová majitelka, že jako součást zahrady užívá i část pozemku, který dříve sloužil jako ulička-průchod pro pěší mezi pozemky. V současnosti však již návaznost na bývalou uličku neexistuje a odprodejem části pozemku o výměru 27 m² se poměry v území nezmění. Stanovená cena je 400 Kč/m², celková částka činí 10 800 Kč.
- Prodej a uzavření smlouvy kupní na část pozemku parc.č. PK 812, označený jako díl d) o výměře 31 m², část pozemku parc.č.

- PK 812, označený jako díl b) o výměře 5 m² a část pozemku parc.č. 233 KN, označený jako díl e) o výměře 3 m² dle geometrického plánu č. 2714-37/2015. Pozemky se nachází v místní části Brunšov mezi ulicemi Filmařská a Na Ovčičkách, jedná se o nevyužívanou plochu mezi rodinnými domy, přes kterou vede málo frekventovaná pěší cesta. Při zaměření objektu novým majitelem bylo zjištěno, že není v souladu se skutečným stavem a že část objektu stojí na pozemku obce, při novém rozdělení pozemků byla zachována průchodnost pro pěší. Stanovená cena je 400 Kč/m², celková cena činí 15 600 Kč.
- Uzavření Smlouvy o zřízení věcného břemene-služebnosti č. IV-12-6013007/1 mezi obcí Hradištko a společností ČEZ Distribuce a.s. na pozemcích parc.č. 389/24 a parc.č. 29/4 trvalý travní porost v obci Hradištko. Společnost ČEZ distribuce a.s. předložila smlouvu za účelem připojení pozemků do distribuční soustavy pro parc.č. 389/53, ulice K Sekance, část obce Hradištko. Věcné břemeno-služebnost se zřizuje za jednorázovou náhradu ve výši 3 328 Kč.
- Výsledky výběrového řízení na pronájem nebytového prostoru ve II. NP ul. Sportovní č.p. 524 a pověřuje starostu obce podpisem Smlouvy o podnájmu.
- Obecně závaznou vyhlášku č. 3/2015 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sberu, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.
- Výsledek zadávacího řízení na výběr poskytovatele úvěru financování díla „Obec Hradištko-Stavba budovy ZŠ Hradištko-Nový pavilon II. stupeň“.
- Znění Smlouvy o finančním příspěvku na zajištění školní docházky pro žáky základní školy mezi obcí Hradištko a obcí Slapy.
- Znění Smlouvy o podmínkách vstupu na nemovitosti a o podmínkách zřízení stavby po-

družného výtaku tlakové kanalizace a jeho provozu na projekt Hradištko – tlakové kanalizace, lokalita Nade Vsi pro účely vydání územního rozhodnutí a vodoprávního povolení.

- Dodatek č. 3 ke Smlouvě o dílo na provozování veřejného vodovodu uzavřené mezi obcí Hradištko a společností Vodohospodářské služby, spol. s r. o.
- Stavbu a projekt „Hradištko – rekonstrukce chodníku IV. etapa“ a souhlasí s uzavřením smlouvy o budoucí smlouvě darovací na části pozemku parc.č. 870/1 ostatní plocha o výměře cca 800 m². Vlastník s uzavřením smlouvy souhlasí.
- Podání žádosti o dotaci na Státní fond dopravní infrastruktury na akci „Hradištko-rekonstrukce chodníku IV. etapa“ a schvaluje finanční spoluúčast obce ve výši 15 % celkových nákladů na tento projekt.
- Smlouvu o předání a převzetí vodního díla mezi obcí Hradištko a Českomoravskou společností chovatelů a.s.
- Znění Statutu a jednacího řádu Finančního výboru a znění Statutu a jednacího řádu Kontrolního výboru zastupitelstva obce Hradištko.
- Podání žádosti o dotaci z grantu Středočeského Fondu kultury a obnovy památek, oblast podpory „Podpora obecních knihoven“. Spoluúčast žadatele je 5 % z celkových ustatných nákladů akce.
- Sponzorský dar Záchrané služby ASČR Praha-západ, stanoviště RZP Davle pro výkon profese související s výjezdy na urgentní pomoc ke zraněným a vážně nemocným pacientům ve výši 10 000 Kč.
- Příspěvek Centru sociálních služeb Hvozdy, o.p.s. na financování sociálních služeb pro občany obce Hradištko ve výši 4 800 Kč.
- Storno pohledávek z důvodů neoprávněné fakturace a odpis pohledávek z důvodu promlčení.

ZASTUPITELSTVO JEDNALO 20. LEDNA 2016

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- Podání žádosti o dotaci na akci „Oprava místních komunikací v obci Hradištko“ z Programu 2016 pro poskytování dotací z rozpočtu Středočeského kraje ze Středočeského Fondu rozvoje obcí a měst a závazek finanční spoluúčasti na akci v minimální výši 5 % z celkových ustatných nákladů.
- Podání žádosti o dotaci na akci „Vybavení jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí ochrannými prostředky a věcnými prostředky požární ochrany“ z Programu 2016 pro poskytování dotací z rozpočtu Středočeského kraje ze Středočeského Fondu podpory dobrovolných hasičů a složek IZS 20106“ a závazek obce finanční spoluúčasti na akci v minimální výši 5 % z celkových ustatných nákladů akce.

- Podání žádosti o dotaci v rámci výzvy Integrovaného regionálního operačního programu na akci „Hradištko – chodník II., IV. a V. etapa“ a závazek obce finanční spoluúčasti na akci v minimální výši 10 %.
- Souhlas s umístěním stavby „Hradištko – chodník II., IV. a V. etapa“ a souhlas s uzavřením Smlouvy o výpůjčce části pozemku parc.č. 870/1, v k.ú. Hradištko pod Medníkem o celkové výměře cca 1 800 m² ve vlastnictví Středočeského kraje.
- Výkup a převod pozemků parc.č.(PK) 726 o výměře 6 900 m², parc. č. (PK) 727 o výměře 198 m² a nově vzniklý „díl a“ z parc. č. (PK) 729 o výměře 2 540 m² v k.ú. Hradištko pod Medníkem. Nově vzniklý „díl

a“ bude tvořit s pozemky parc.č. (PK)726 a parc.č. PK (727) nově vzniklý pozemek parc.č. 715/6 s výměrou 9 638 m², vše na základě GP č. 2721-41/2015 v k.ú. Hradištko pod Medníkem. Pozemky jsou vykupovány za účelem vybudování veřejně prospěšné stavby – hřbitova.

- Uzavření Smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti č. IV-12-6000708/1 mezi obcí Hradištko a společností ČEZ Distribuce, a.s. na pozemku parc.č. 850 ostatní plocha, ostatní komunikace, ve vlastnictví obce. Společnost ČEZ Distribuce, a.s. předložila smlouvu za účelem zřízení umístění a provozování distribuční soustavy. Věcné břemeno – služebnost se zřizuje za jednorázovou úhradu ve výši 1 000 Kč.

KOMENTÁŘ K ROZPOČTU 2016

Běžný počáteční rozpočet obce se v minulých letech pohyboval v rozmezích 25 až 27 milionů korun. Nyní se hned na začátku roku bez rozpočtových změn nacházíme ve výši 47 milionů na straně výdajů. Stalo se tak díky přenesení dvou investičních projektů z minulého roku – stavba pavilonu pro ZŠ Hradištko pro druhý stupeň a výkupu pozemků pro budoucí hřbitov.

Stavbu školy vidíte v rozpočtu na rok 2016, jak v příjmech, kdy čerpáme dotaci od MFČR, tak ve výdajích. Obec bude doplácet 30 % investičních výdajů (máme pokryto investičním úvěrem), budeme také vybavovat školu. Nesmíme zapomenout na školní zahradu a nový povrch v části ulice Oblouková včetně výměny části starého potrubí vodovodního řadu.

Ostatní významné investice

Další finance obec investuje do zmíněného hřbitova a jeho projektové přípravy, projektové dokumentace na chodník Hradištko – Brunšov a také projektu rozšíření kanalizace horního Hradištko. Stavbu hřbitova zatím plánujeme postupně z vlastních zdrojů (nejsou vhodné dotační tituly), stavba chodníku a rozšiřování kanalizace bude mimo jiné záležet na úspěšnosti získávání dotací.

Po přečtení těchto řádků můžete nabýt dojem, že má obec dostatek financí, ale realita je jiná. Předem je dáno mnoho povinných výdajů – zajištění chodu vodovodu a kanalizace, provoz MŠ, ZŠ, veřejného osvětlení, odpadového hospodářství a sběrného dvora, pracovní čety a samotného úřadu, splátky úvěrů a úroků, údržba cest, podpora kultury, sportu a další. Bohužel pak mnoho volných prostředků nezbývá. Celé zastupitelstvo a úřad se snaží využívat finance nejlépe, jak je to v současných podmínkách možné.

Text: TOMÁŠ PIPOTA, místostarosta

PŘÍJMY	
Daňové příjmy, poplatky a dotace	37 064
z toho: daně z příjmu, DPH	18 067
poplatky odnětí pozemku	50
místní poplatek za odpad	2 650
poplatek ze psů	50
poplatek vstupné, veř. prostranství	20
poplatek z ubytovací kapacity	20
výherní hrací automaty, loterie	140
správní poplatky	50
daň z nemovitostí	3 200
dotace	12 817
Nedaňové příjmy	4 810
z toho: vodné	2 500
vodovodní přípojky	400
kanalizační přípojky, stočné	710
vrátka popl. za odebranou vodu	150
pronájem byt. a nebyt. hospodářství	200
prodej a pronájem pozemků	100
ekokom, odpady podnik., železo	600
nahodilé příjmy (inert, knihovna, dary)	50
příjmy z úroků, podíly na zisku, akcie	100
CELKEM PŘÍJMY	41 874
ROZDÍL PŘÍJMY - VÝDAJE	-5 464
SPLÁTKY ÚVĚRU	3 596
ROZDÍL PŘÍJMY-VÝDAJE-SPLÁTKY ÚVĚRU	-9 060

VÝDAJE	
Doprava	1 500
z toho: oprava silnic	1 050
investice	200
dopravní obslužnost	250
Vodní hospodářství	3 169
z toho: vodné PSV	500
vodovodní přípojky, investice	400
elektrická energie	500
poplatek Česká inspekce ŽP	320
opravy, údržby a služby	1 449
Kanalizace	1 260
Školství	23 174
z toho: příspěvek MŠ	780
příspěvek ZŠ	1 150
MŠ investice, projekty, služby a opravy	150
ZŠ investice, projekty, služby a opravy	21 094
Knihovna	310
Kultura	160
Zpravodaj	110
Tělovýchova - tělocvična	180
Bytové hospodářství	350
Veřejné osvětlení	1 150
Územní plánování	150
Komunální služby a územní rozvoj	2 023
z toho: výkup pozemků	1 260
projekty (investice a související sl.) a opravy	200
platby daní a poplatků	80
ostatní	140
příspěvky organizacím	343
Ochrana ovzduší	50
Sběr o odvoz komun. odpadů, sběrný dvůr	5 015
z toho: svoz odpadů	3 700
mzdy	1 065
materiál, opravy, údržba, investice	250
Rezerva pro krizové situace	100
Údržba obce	1 590
z toho: mzdy	1 290
materiál, opravy a údržba	300
Zásahová jednotka SDH	350
z toho: na činnost Hradištko	305
na činnost Pikovice	45
Odměny zastupitelstva, volby	1 260
Činnost veřejné správy	4 789
z toho: mzdy a dohody	2 500
DHIM, materiál a opravy	347
elektrická energie	20
poštovné, telekomunikace	200
bankovní poplatky, pojištění	100
cestovné, školení, příspěvky zam.	150
pohoštění	120
neinvestiční příspěvky (sociální)	70
nájemné	482
ost. služby (právník, geodeti, web)	800
Platby daní a poplatků	200
Placené úroky	448
CELKEM VÝDAJE	47 338

JAK NAKLÁDÁME S ODPADY

Kvapem se nám opět blíží jarní období, s nímž samozřejmě souvisí i zvýšené nároky na shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování všech druhů odpadů, vyprodukovaných zejména v domácnostech, ale třeba i v různých provozovnách a zařízeních. Nechci touto formulací říci, že se soustředíme jenom na toto jarní období, ale právě toto období bývá pro výše uvedené jedno z nejdůležitějších.

V naší obci již dlouhodobě je funkční systém, který nám usnadňuje tyto problémy řešit a snažíme se jej z tohoto pohledu i nadále zkvalitňovat. Tento systém má v praktických podmínkách naší obce několik oblastí a je dán Obecně závaznou vyhláškou obce Hradištko č. 01/2015 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních a ostatních odpadů. Navazující na tuto vyhlášku je pak vyhláška č. 03/2015 o místním poplatku za předchozí uvedené. Obě vyhlášky jsou zveřejněné na webových stránkách obce a bylo by asi dobré, si toto znění pro potřeby likvidace odpadů znovu obnovit. Rád bych touto cestou využil možnosti jarního čísla Zpravodaje, abychom si alespoň základní potřebné zásady oživilí a mohli na ně i nadále reagovat.

Jaký odpad likvidujeme

Základním systémem likvidace směsných komunálních odpadů je jejich pravidelný každodenní čtvrtěční odvoz přímo z popelnic od RD či rekreačních objektů nebo z kontejnerů rozmístěných v katastru obce. Tento pravidelný svoz se týká rovněž tříděného komunálního odpadu z kontejnerů k tomuto účelu určených a umístěných po celém území obce (plast – žlutá barva, sklo – bílá a zelená barva, papír – modrá barva, tetrapack – oranžová barva). Dalšími tříděnými složkami komunálních odpadů jsou biologické odpady, použitý textil a šatstvo, pneumatiky a kovové odpady, které shromažďujeme ve sběrném dvoře. V tomto zmíněném sběrném dvoře rovněž shromažďujeme i objemný odpad, stavební odpad, dřevěný odpad a samostatnou složkou je rov-

něž shromažďování a odvoz nebezpečného odpadu a elektroodpadu. Shromažďování uvedených odpadů ve sběrném dvoře je limitováno určeným množstvím, uvedeným ve vyhlášce č. 01/2015, jejíž příloha č. 1 pojednává o rozmístění sběrných nádob tříděného komunálního odpadu v katastru obce a uvedených zásad umístování nepotřebných odpadů ve sběrném dvoře.

Kdo může využít sběrný dvůr

V rámci tohoto systému se nám velice osvědčilo zrušení starého nevyhovujícího sběrného místa v centru obce a vybudování nového, modernímu trendu odpovídajícího sběrného dvora v místní části obce Brunšov. Jeho provoz je jednoznačně dán provozním řádem, jehož znění je plně odpovídající a potřebné současným podmínkám, i tento provozní řád byl zveřejněn na webových stránkách obce a pokud by došlo k nějakým nesrovnalostem, pracovníci sběrného dvora jsou schopni vám poradit. Chtěl bych jen pro osvěžení paměti připomenout, že jeho **provozní doba je ve dnech úterý, čtvrtek, sobota a neděle v časovém období od 9,00 do 17,30 hodin.** Tento sběrný dvůr slouží pouze pro potřeby občanů s trvalým pobytem, kteří pro identifikaci přímo ve sběrném dvoře používají vydané červené kartičky a majitelé rekreačních objektů v katastru obce používají vydané modré kartičky. Bohužel v tomto směru došlo ke zjištěnému zneužívání zejména kartiček modrých např. různým zapůjčováním jiným osobám, které nemají nárok tyto kartičky používat, proto od 1. dubna 2016 každý majitel červené nebo modré kartičky se bude zároveň s touto kartičkou prokazovat i občanským průkazem s tím, že adresy v obou dokladech

musí být identické. Je to opatření nepopulární, nicméně nutné. Jediným sběrným odpadem, který mohou odkládat do našeho sběrného dvora i občané okolních obcí a měst, je tzv. elektroodpad, vzhledem k tomu, že náš sběrný dvůr je uveden v celostátním seznamu míst, kam tento odpad lze odkládat.

Likvidace bioodpadu

Od 1. ledna 2015 je povinností všech obcí, naší nevyjímaje, zabezpečit sběr bioodpadů. Jedná se zejména o bioodpad vláknitý (větvě, tráva apod.), které lze likvidovat na vlastních pozemcích, lze jej také svézt do míst naproti sběrnému dvoru, kde je tento odpad následně likvidován. Dovolují si tímto všechny občany i majitele rekreačních nemovitostí požádat, ať tento biologický odpad nelikvidují na jiných místech, je to zbytečné, dochází tím např. k devastaci přírody či ke vzniku černých skládek. Nedílnou součástí likvidace vláknitého bioodpadu je jeho spálení. Je to určitá možnost, je zapotřebí, aby toto pálení tzv. neotravovalo vaše okolí, vaše sousedy. Proto si dovoluji připomenout, že zásady pálení stanovuje vyhláška obce č. 02/2005, ve které je jasně stanoveno časové období k likvidaci suché trávy, listí a větví **ve středu v době od 15,00 do 18,00 hod. a v sobotu v době od 13,00 do 18,00 hod.**

Ostatní bioodpad (např. rostlinné oleje, tuky apod.), mohou občané shromažďovat do PET lahví, které po jejich naplnění následně odvezou do sběrného dvora, kde je pro tento účel umístěn speciální kontejner.

Tolik k základním informacím, chtěl bych v závěru naproste většinu těch, kteří tyto zásady dodržují, poděkovat za jejich přístup a u těch, kteří tak nekonají, věřím tomu, že dojde ke zlepšení.

Text: MILAN VÁLA,
pracovník OÚ

JAK ŘEŠÍME ROZBITÉ KOMUNIKACE

Jelikož naše obec vlastní téměř třináct kilometrů délky komunikací, není z finančních důvodů možné, aby všechny cesty měly asfaltový povrch. Proto každý rok vyčleníme z obecního rozpočtu částku na jejich opravu, nikoli však asfaltem, nýbrž štěrkem nebo drceným živičným recyklátem.

Na základě žádostí, které občané posílají na obecní úřad, provádíme místní šetření a posuzujeme stav komunikací. V letošním roce jsme provedli šterkovou úpravu v ulicích Malá Podkova a Slunná a části komunikace v ulici Na Vrcholu. V souvislosti s rekonstrukcí vodovodu byla opravena teplou živičnou směsí i ulice Přístavní. Na opravu komunikací jsme také zažádali o dotaci, v případě jejího získání opravíme ulice K Se-

kance a Budákov. Plánujeme také opravy cest v lokalitě Nade Vší.

Rád bych pochválil pracovní četou, která při trojnásobné sněhové nadílce za pomoci nové techniky odklízela sníh od brzkých ranních hodin, takže se lidé mohli dostat bez problémů do práce, a to i ze vzdálenějších koutů obce.

Text: MILOŠ NEUŽIL, předseda komise
základní technické vybavenosti sítí

MINULOST A SOUČASNOST NAŠÍ ŠKOLY

Historie naší základní školy se začala psát již v roce 1875, kdy se 1. září začalo poprvé na hradištské škole vyučovat. Loni v září tomu tedy bylo 140 let od vzniku školy, což je skutečně dlouhá tradice. Původně jednotřídka, byla roku 1882 rozšířena o druhou třídu a v r. 1887 přibyla třetí třída.

Pozemek pro školu byl obcí zakoupen od strahovského kláštera a bývalá sýpka byla přestavěna na školu nákladem 3 000 zlatých. Škola byla 17. října slavnostně posvěcena farářem p. Josefem Dykem od sv. Kiliana. V prvním školním roce navštěvovalo školu 150 žáků, v letech 1896 – 1897 až 197 žáků.

Nová přístavba školy

V roce 2012 byla po 1,5leté přípravě zahájena 1. března stavba nového pavilonu naší základní školy s velkým rozsahem pěti tříd, šaten, kabinetů, vstupní haly a rekonstrukce některých místností školy v budově stávající. Dále bylo zajištěno nové vybavení do všech tříd. Prvního září téhož roku byla přístavba slavnostně otevřena a začalo vyučování. Celá tato akce byla zajištěna a provedena v rekordně krátkém čase sedmi měsíců. Náklady na stavbu a vybavení se pohybovaly přes 22 mil. Kč. Následně v roce 2014 byla

provedena další velká změna – rekonstrukce části staré budovy, a to uvolněného prostoru po přestěhované třídě mateřské školy, kde se vybudovala nová jídelna s kapacitou 70 míst, nové zařízení a linka pro výdej jídel včetně chladicího zařízení. Náklady této akce se vyšplhaly na 2,5 mil. Kč.

Dočasná stavba

Hradištko se však stále rozrůstá, v současné době má více než 2 000 obyvatel, a tak investice do stavby školy pokračují. V roce 2014 bylo zastupitelstvem obce rozhodnuto o výstavbě dalšího pavilonu pro druhý stupeň, jelikož se v roce 2013 naše škola stala devítiletou. V současné době škola pod vedením super ředitele Ondřeje Hynka, jinak ho nemohu nazvat, v úzké spolupráci s obecním úřadem a za přispění rodičů zajišťuje vyučování na celém prvním stupni a na druhém stupni šestý a sedmý ročník. Do školy nyní

chodí přes 200 žáků. Do doby, než bude postavena nová budova pro druhý stupeň, obec pronajala buňkostavbu, která byla umístěna na pozemku školy pro zajištění výuky pro dvě třídy druhého stupně, ve které bylo zahájeno vyučování 1. září 2015. Na konci tohoto školního roku bude buňkostavba rozmontována a odvezena. Na finančním krytí této akce se podílejí i obce Slapy, Buš a Nové Dvory, jejichž děti na Hradištku chodí na druhý stupeň základní školy.

Výstavba dalšího pavilonu

Zahájení stavby pavilonu pro druhý stupeň se zdrželo vinou anonymního stěžovatele o čtyři až pět měsíců. Dle schváleného harmonogramu dokončení a předání stavby je počítáno s termínem 25. května 2016. V současné době řeším s ředitelem školy p. Hynkem vybavení školy, hrubé náklady budou přibližně 2,5 mil. Kč a obec je bude muset pokrýt ze svých finančních prostředků, opět se spoluúčastí sousedních obcí Slapy a Buš. Pořízení vybavení bude rozděleno na dvě etapy. V první etapě bude pořízeno vše, co je potřeba pro zajištění provozu a vyučování. Ve druhé etapě bude doplněno další vybavení (počítače apod.). Na tuto akci bude vypsáno výběrové řízení, protože jde o akci velkého rozsahu. Na veřejném zasedání OZ dne 30. března 2016 byla jmenovaná pětičlenná výběrová komise, která výběrové řízení zajistí. Čeká nás ještě hodně práce, ale věřím, že vše dopadne ke spokojenosti jak vedení školy, tak rodičů a hlavně dětí. Pevně doufám, že letní dovolenou už prožijeme v klidu a pohodě a budeme se těšit na zahájení nového školního roku 2016/2017.

Text: ANTONÍN MERTA,
starosta obce

CHODNÍK HRADIŠTKO – BRUNŠOV

Do konce dubna je možné požádat o dotaci na výstavbu chodníků. Rádi bychom se pokusili získat finanční podporu zejména na úsek v Říčném, kde pohyb chodců, s ohledem na automobilovou frekvenci, je snad nejvíce nebezpečný. Na tuto část již běží územní řízení.

Současně je připravená také projektová dokumentace k výstavbě dalších dvou částí pod názvem „Chodník II. a V. etapa“. Jejich realizaci by pak byl umožněn plynulý pohyb chodců až k řadovým domům na Hradištku. Zde je třeba vyřešit ještě majetkoprávní vztahy, neboť nám v jednom místě trasy

plánovaného chodníku zasahuje pozemek soukromého vlastníka. Nelze tedy vyloučit, že dané úseky již do dubna projednat nestihneme. V každém případě budou připraveny k další dotační výzvě v následujícím období.

Text: IVETA MYŠKOVÁ

KANALIZACE HRADIŠTKO

Dne 24. února 2016 byla úspěšně uvedena do trvalého provozu stavba čistírny odpadních vod pro obec Hradištko, část Pikovice. Po ročním zkušebním provozu tak mohlo být konstatováno, že zařízení je plně funkční a vyčištěné vody, které jsou vypouštěny do místního recipientu řeky Sázavy tak splňují všechny předepsané parametry v emisích i bilančních limitech.

Z celého realizovaného projektu mám upřímnou radost. Doufám, že i vlastníci připojených nemovitostí jsou také s fungováním a provozem veřejné kanalizace spokojeni. V každém případě budu ráda za jakékoliv postřehy a informace, které s kanalizací souvisí, neboť tato zpětná vazba pak povede k řešení problémů a nikoliv pouze k mylným a zavádějícím informacím.

Ráda bych ještě apelovala na všechny „hřištníky“, kteří mají zřízenou kanalizační přípojku na pozemku a dosud neprovedli připojení svého objektu, aby tak obratem učinili, aby-
chom dodrželi i hodnoty poskytnuté dotace.

Rozšíření stokových sítí do lokality Hradištko – Nade Vsí

V současné době probíhá projektová příprava na rozšíření stokových sítí do lokality Hradištko – Nade Vsí. Toto rozšíření zahrnuje cca 6 km kanalizačních větví a umožní tak více než 200 objektům napojení na síť s li-

kvidací odpadních vod na stávající ČOV v Pikovicích. Zájemci o připojení k veřejné kanalizaci v předmětné lokalitě, kteří se včas přihlásili a s obcí sepsali smlouvu, jsou nyní zahrnuti do projektu. Po upřesnění podmínek poskytovatele dotace budou všichni informováni o dalším vývoji a následném postupu.

Rádi bychom navázali na oba projekty kanalizace a pokračovali v přípravě projektové dokumentace i na zbývající část obce. V současné době probíhá zadání zpracování geo-

detického zaměření lokality, které bude podkladem pro tvorbu projektu.

Text: IVETA MYŠKOVÁ

REKONSTRUKCE STARÝCH VODOVODNÍCH ŘADŮ

Některá vodovodní potrubí v naší obci pochází ze šedesátých let, proto je nutné tyto nejstarší řady rekonstruovat, jelikož dílčí opravy jsou finančně méně výhodné než jejich celková výměna.

Provedli jsme výměnu a přepojení řadu v ulici Přístavní v délce 55 metrů včetně šesti přepojení. Začátkem dubna budeme po-

kračovat na Rajchardově v ulici Vltavanská, kde vyměníme vodovodní řad v délce 150 metrů a deset přepojení. Dříve se napojení do objektů prováděla pouze odbočkou, nikoli šoupětem, tudíž v případě havárie voda nejde zavřít, musí se z toho důvodu uzavřít přívod vody pro celou oblast. V loňském roce jsme v této ulici řešili pět poruch, proto zastupitelstvo rozhodlo, že je nutné tento vodovodní řad v havarijním stavu co nejdříve vyměnit.

Po kolaudaci školy dojde k výměně zkorodovaného vodovodního řadu v ulici Oblouková, včetně úpravy komunikace.

Věříme, že občané mají pochopení pro to, že se opravy dělají po malých úsecích a postupně. Obecní rozpočet je zatížen úvěry z důvodu vybudování kanalizace a stavby školy a ještě několik let je budeme splácet.

Text: MILOŠ NEUŽIL,
předseda komise

základní technické vybavenosti sítí

VODNÉ – ODEČTY A FAKTURACE

Vzhledem k přetrvávajícím problémům s odečty a fakturací vodného, které zajišťovala firma spravující vodovodní síť v naší obci, se zastupitelstvo rozhodlo provádět tuto činnost ve vlastní režii.

Začátkem roku 2016 jsme převzali potřebné dokumenty a v současné době probíhá řešení restů a pochybení z minulosti, stejně tak jako příprava na odečty a fakturaci v roce 2016. Řádné odečty stavu vodoměrů v roce 2016 budou probíhat v měsících červenec, srpen a září. Na webových stránkách obce budou upřesněny termíny pro jednotlivé části obce. Po provedení odečtu dostanou majitelé vodovodních přípojek vyúčtovací fakturu.

Zálohové faktury budou vystavovány čtvrtletně (1. záloha za období říjen, listopad, prosinec, 2. záloha za období leden, únor, březen a 3. záloha za období duben, květen, červen). Zálohy budou vystavovány všem odběratelům se spotřebou vyšší než 40 m³ vody za uplynulé zúčtovací období. Také samozřejmě těm, kdo o to budou mít zájem, i přes menší roční spotřebu vody.

Text: TOMÁŠ HOZNOUREK,
předseda stavební komise

INFORMACE PRO VLASTNÍKY NEMOVITOSTÍ

Nemovitosti s nejednoznačně identifikovaným vlastníkem

Dne 1. ledna 2014 nabyl účinnosti zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), který stanovuje postup v případech, kdy není vlastník nemovitosti označen dostatečně určitě.

V případě, že je osoba vlastníka zjištěna, předloží tento listiny dokládající jeho vlastnictví příslušnému katastrálnímu úřadu, nebo uplatní svá vlastnická práva v občanskoprávním řízení.

V případě, že se vlastníka nepodaří zjistit a uběhne-li lhůta podle občanského zákoníku, má se za to, že nemovitost je opuštěná. Po uplynutí 10 let nevykonávání vlastnického práva se nemovitost považuje za opuštěnou a stává se vlastnictvím státu.

Seznam nemovitostí s nejednoznačně identifikovaným vlastníkem v k.ú. Hradištko pod Medníkem, který značně rozšířila právě digitalizace, je zveřejněn na úřední desce obce Hradištko a bude pravidelně aktuali-

zován Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových (ÚZSVM). Současně je zveřejňován také na stránkách ÚZSVM www.uzsvm.cz.

Označení nemovitostí čísly popisnými a evidenčními

Ke konci roku 2015 překročil počet trvale žijících obyvatel 2 000. S nárůstem počtu trvale obydlených objektů však vyvstal problém s orientací při hledání konkrétního objektu. Na řadě objektů jsou tabulky s číslem objektu nečitelné, jsou umístěny tak, že z komunikace nejsou vidět a některé objekty nejsou označeny vůbec. Na některých nemovitostech je naopak, v případě změny užívání objektu, ponecháno jak číslo evidenční tak číslo popisné (objekt může být označen pouze jedním číslem – modrým číslem evidenčním v případě rekreačního objektu, v případě rodinného domu pak červeným číslem popisným). Problémy to pak přináší při doručování pošty, ale zejména při případném zásahu složek integrovaného záchranného systému.

Povinnost vlastníka nemovitosti označit na svůj náklad budovu čísly určenými obecním úřadem a udržovat je v řádném stavu

ukládá zákon o obcích (zák. č. 128/2000 Sb.) Dle § 58 odst. 1 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, obec může uložit pokutu až do výše 10 000 Kč právnické osobě a fyzické osobě, která je podnikatelem a neoznačí budovu čísly stanovenými obecním úřadem

Dle § 47b odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, se přestupku dopustí ten, kdo neoznačí budovu čísly popisnými. Na základě § 47b odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, za přestupek podle odstavce 1 může obec uložit pokutu až do výše 10 000 Kč.

Apelujeme proto na vlastníky nemovitostí, kteří potřebují doplnit nebo obnovit označení nemovitosti, aby tak učinili ve vlastním zájmu. Zejména pak v případě, kdy v objektu trvale bydlí.

Tabulky s označením nemovitosti lze objednat prostřednictvím Obecního úřadu Hradištko.

Text: RADKA SVOBODOVÁ

DIGITALIZACE V KATASTRU OBCE DOKONČENA

Po několikerém posunutí termínu dokončení obnovy katastrálního operátu v katastrálním území Hradištko pod Medníkem byl obnovený operát v těchto dnech dokončen.

Katastrální operát obnovený přepracováním na digitalizovanou katastrální mapu bude předložen k veřejnému nahlédnutí v budově Obecního úřadu Hradištko, a to

**od 25. dubna 2016
do 6. května 2016**

v níže uvedených úředních hodinách a s možností uplatnění námitek proti jeho obsahu.

Dne 25. dubna 2016 v době 9.00 – 11.30

a **12.30 – 16.00** bude přítomen zaměstnanec katastrálního úřadu, který bude připraven odborně zodpovědět případné dotazy. Do obnoveného katastrálního operátu bude současně možné nahlédnout i na webových stránkách Českého úřadu zeměměřického a katastrálního na adrese: <http://nahliznidokn.cuzk.cz/VyberKastrinfo.aspx>.

Všem zájemcům o nahlédnutí do obnoveného digitalizovaného operátu doporučujeme přednostně využít stránky katastrálního úřadu a následně, při dalších dotazech či nejasnostech, obrátit se na pracovníky katastrálního úřadu přímo na jejich pracovišti, kde

mají k dispozici veškerou dokumentaci a archivní materiály.

Katastrální úřad vyhlásí platnost obnoveného operátu dnem

25. května 2016.

Vlastníkům a jiným oprávněným, kteří nemají v obci trvalý pobyt nebo sídlo, zašle katastrální úřad samostatná oznámení o vyložení obnoveného katastrálního operátu.

Úřední hodiny OÚ pro nahlížení:

pondělí 8.00 – 11.30 a 12.30 – 17.00
úterý po telefonické dohodě
středa 8.00 – 11.30 a 12.30 – 17.00
čtvrtek po telefonické dohodě
pátek po telefonické dohodě

**Kontaktní telefon obecního úřadu:
257 740 441, 731 658 508**

**Kontaktní telefon Katastrálního úřadu:
284 044 140**

Text: RADKA SVOBODOVÁ

Z NEJSTARŠÍ HISTORIE HRADIŠTSKÉ ŠKOLY

Historie hradištské školy sahá až do roku 1875, kdy se v budově, která sloužila jako kontribuční sýpka začalo od 1. září vyučovat. Ve školním roce 2015/2016 tedy slaví naše škola 140. výročí. Informace o nejstarší historii jsme převzali z webových stránek školy a ty zase čerpají z dobových zápisů.

Vznik školy a události zhruba do roku 1900 popisují výňatky z knihy paměti okresní školní rady na Královských Vinohradech, kterou v roce 1898 sepsal K. V. Rais: Před rokem 1875 školní mládež hradištská, pikovická, brunšovská a třebšínská chodila do školy do Štěchovic. Ale rozvodněná řeka Vltavy a kry ledu plovoucí v hučících vodách jejich bránily často po několik týdnů v roce řádnému a bezpečnému převozu dětí z břehu pravého na břeh levý. Kromě toho jsou Pikovice a Třebšíns od Štěchovic dobrou hodinu vzdáleny. Překážky a nesnáze tyto máje na paměti podal obecní výbor dne 11. února 1873 žádost do Karlína o zřízení veřejné školy v Hradištku.

Vyjednávání protáhlo se až do roku 1875, kdy přípisem školní rady karlínské ze dne 22. února bylo oznámeno, že veleslavená zemská školní rada svolila, aby se čtyři jmenované obce ze školního okresu Smíchovského vyškolily a prvním lednem roku 1876 aby se počalo na jednotřídní škole v Hradištku vyučovati. Na žádost obce byl potom počátek vyučování povolen od 1. září 1875 s tou podmínkou, když si školní obec od 1. ledna vše zapraví sama.

Pozemek školní byl obcí zakoupen od královského kláštera na Strahově v Praze a bývalá kontribučenská sýpka nákladem 3 000 zlatých přestavěna byla na školu. Plány i stavbu

provedl p. Jan Lacina, stavitel z Kamenného Přívozu.

Dne 17. října byla školní budova farářem od sv. Kiliána p. Josefem Dykem slavnostně posvěcena. O třídu druhou byla škola rozšířena dne 1. března 1882, třetí třída přibyla dne 1. ledna 1887. Vyučování náboženství obstarávala duchovní správa od sv. Kiliána. Ručním pracem ženským počalo se vyučovati

1. září 1881. Školní zahrádka zřízena byla současně se školou. Správce školy pěstoval zde včely ve 20 úlech. Při založení školy roku 1875 bylo žáků 150, v r. 1896 – 197, a v r. 1897 – 192. Až do roku 1878 byl správcem školy Josef Hásek, po něm až do roku 1900 řídící učitel Jan Pazdera.

Z učitelů a podučitelů to byla jména (vesměs mužská) jako např.: Adolf Tylš, Eduard Veleba, Emanuel Balík, Karel Zima, Otakar Petřík, František Kotouč, Jan Kraus, Jan Slavík, Vojtěch Růžička, František Šrámek a Emil Konopásek.

PO 140 LETECH STÁLE NA ZAČÁTKU

Mé působení na Hradištku jako ředitele školy bych dnes nazval „velkou jízdou na horské dráze“. Dny, týdny a měsíce se řítí rychlostí světla a přináší s sebou adrenalin, pocity euforie, ale i zmaru, růstu a stoupání směrem nahoru k vytyčenému cíli, ale také spoustu chvil, kdy má člověk dojem, že se řítí dolů vstříc nejistým nebo dokonce nespelnitelným úkolům.

V necelých třech minulých letech škola rostla třemi směry: prostorově, personálně a výchovně-pedagogicky. To, co je na první pohled patrné, je rozšiřování prostor školy, které bylo nutno přizpůsobit rostoucímu počtu žáků.

V prvním roce „stačilo“ upravit a renovovat stávající budovy, využít prostory detašovaného pracoviště školky pro vybudování nové školní jídelny a „přetvořit“ místnosti školní družiny na třídy, které mohly přivítat historicky poprvé dvě první třídy.

Brzy však bylo jasné, že krásná budova nové přístavby školy nemůže pojmout rostoucí počet žáků, natož pak vměstnat žáky druhého stupně. Provizornímu řešení tříd v „buňkách“ se v dohledné době podaří uniknout novým pavilonem naší školy určenému k výuce žáků šestých až devátých tříd. Uvidíme, na jak dlouho.

Škola roste všemi směry

Rozšiřování školy neodmyslitelně souvisí s příchodem nových pedagogických i nepedagogických pracovníků. Od mého nástupu se jejich počet téměř ztrojnásobil, museli jsme se poprat s odchodem několika pedagogů a hledat jejich vhodné nástupce. Počet odchodů však citelně překonal počet nově příchozích, kteří byli dosazeni na místa uvolněná i nově vzniklá. Novinkou v naší škole se staly pozice zástupce ředitele, hospodárky, učitelů odborných předmětů druhého stupně a v blízké době se pravděpodobně rozšíří ještě o další. Příliv nových členů našeho pedagogického sboru s sebou pochopitelně přináší určitou dávku nejistoty mezi rodiči, žáky i učiteli. Nový pedagog si postupně buduje vztah k novým žákům, k rodičovské veřejnosti a novým kolegům. Sžívání se s novým prostředím, předávání zkušeností a zapracování

do běžného chodu školy je procesem, který neproběhne během prvních několika dnů, ba ani týdnů či měsíců. Je třeba trpělivost, snaha a vstřícnost všech zúčastněných stran. Pevně doufám, že všichni naši stávající „noví“ kolegové i ti budoucí obstojí před všemi těmito nástrahami ke spokojenosti nejen vlastní, ale především našich žáků a jejich rodičů.

Mezitím se ve škole snažíme upoutat pozornost na výročí školy, přinejmenším organizací plesu a případné výstavy, ale i tím, že vše, co letos děláme je pro nás historicky poprvé a my se tak ocitáme v takovém bodě „nula“. Pořádali jsme historicky první lyžařský výcvik, turnaje ve florbale, naši žáci se postupně účastní různých soutěží a vozí významná umístění a poháry, stali jsme se partnerskou školou Fraus, rozběhli jsme několik nových kroužků a zahájili spolupráci s CSS Hvězdy – zatím formou poskytnutí prostor pro Nízkoprahový klub, atp.

Mí kolegové mají možnost přát něco sobě a škole – já si přeji neustálý vývoj dobrým směrem, snahu, plní a zlepšení... a aby to všechno klapalo.

Text: ONDŘEJ HYNEK, ředitel školy

ŠKOLA V OBDOBÍ KOLEM DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY

O tom, jak škola fungovala za první republiky, najdeme doklady v obecní kronice, kterou od roku 1920 psal řídící učitel Václav Kletečka. Po jeho odchodu nastoupil Eduard Veleba, který kroniku nevedl. Chybějící roky dopsal a od roku 1948 v psaní kroniky pokračoval Rudolf Donda. Další záznamy bychom našli také ve školních kronikách, které jsou uloženy v Okresním archivu v Dobřichovicích. My jsme se zaměřili na období, na které nejčastěji vzpomínali naši pamětníci.

Tehdejší kulturní a společenský život v obci měl úzkou spojitost právě se školou. Významným se jeví rok 1921, kdy byla do školy umístěna nově vzniklá obecní knihovna, dále byla založena osvětová komise, jejíž činnost si vzal na starost taktéž učitelský sbor. Učitelé vedli dorostový kroužek, prováděli historicky první sčítání lidu v naší republice a byli členy hudebních i divadelních spolků.

Václav Kletečka na škole zastával funkci řídícího v letech 1918 – 1936, poté se odstěhoval do Zvole. Na jeho místo nastoupil Eduard Veleba, který v obci působil od roku 1922. Na škole v té době ještě vyučovali Jaromír Bouček a Vlasta Velebová-Veselá.

Škola v době okupace

Dramatické dění přineslo válečné období počínaje rokem 1939. Ve škole byla zrušena branná výchova a zastavena činnost Dorostu Československého Červeného kříže. Od roku 1942 byla povinná němčina už od první třídy. Jak asi bylo dětem i učitelům, když se na konci června 1942 rozdávalo vysvědčení? Škola byla hned poté uzavřena a musela být co nejrychleji vyklizena. Veškeré pomůcky, obrazy a školní nábytek byly převezeny do školy ve Štěchovicích. Téměř všechno bylo ale nakonec stejně zničeno, a to když Němci v roce 1944 zabrali i štěchovickou školu, aby v ní zřídili vojenskou nemocnici. Němci v hradištské škole vybourali několik příček, vyztužili střechu a zvedli stropy. Zřídili zde obuvnickou dílnu a vojenský biograf. Přes zahradu na severní straně nechali postavit novou silnici do Pikovic. Před koncem války v důsledku výbuchu muničního skladu v Haberně byla poškozena část střechy. Všude ležely vojenské náboje, rozbušky, granáty a miny.

Školní rok 1945/1946

Po válce do školy nastoupilo 52 dětí, vyučování bylo zahájeno v září 1945 v částečně

opravené třídě na východní straně budovy. Vyučovali zde dva mladí učitelé Burian a Nunvář, kteří však byli po měsíci přeloženi do pohraničí a škola se v druhé polovině září zavřela. Teprve 1. října nastoupil a pravidelné vyučování zahájil řídící učitel Rudolf Donda. S láskou na něj vzpomíná celá generace poválečných dětí, z nichž někteří se s námi podělili o své vzpomínky. A jak vzpomíná na svůj nástup sám Rudolf Donda? Citujme přímo z kroniky: „Byl to těžký začátek bez inventáře, pomůcek, obrazů, sešitů, knih atd. v těžce poškozené budově, která se uváděla do pořádku, neboť teprve v druhé polovině listopadu odešli zedníci, kteří znovu obnovili vybourané příčky. Vždyť sám řídící učitel bydlel téměř měsíc ve třídě. Ze štěchovické školy odvezeny lavice a zbytek inventáře (10 obrazů). Děti byly varovány každého dne před sběrem výbušného materiálu a hlavně min a granátů, o čemž byly poučeny. Z Petrova přivezeny knihovny.

Všechno úsilí věnováno rekonstrukci školní budovy. Byla částečně opravena střecha, dveře opatřeny zámky, vymalovány dvě třídy s chodbami, zavedeno elektrické vedení s osvětlovacími tělesy, upraven sklep, zasklena okna a opravena truhlářem, natřeny venkovské dveře vchodů do tříd. Zakoupeny nové obrazy a pomůcky, opatřeny sešity, knihy, učebnice a potřeby k řádnému vyučování. Škola obdržela finanční podporu od ministerstva školství a osvěty 60 000 Kčs a zemského národního výboru 62 000 Kčs na opravu školní budovy a nákup vnitřního zařízení.“

Úspěchy žáků i školy

Rudolf Donda také zmiňuje dva významné absolventy školy – Václava Vrnáka, který v roce 1946 maturoval na obchodní akademii, a Karla Michálka, který od září 1947 studoval na vyšší státní ovocnicko-vinařsko-zahradnické škole v Mělníku. Není bez zajímavosti, že o několik let později se oba zamilovali do stejné ženy – mladé učitelky Ludmily Holanové, která na Hradištko přišla z Prahy...

Snaha o opravu školy a přilehlé zahrady byla oceněna v roce 1947, kdy Ministerstvo školství a osvěty vyslovilo „zvláštní dík a uznání“ za výsledky pracovní i výchovné ve školním roce 1946/47. Škola byla uznána „vzorovou školou“ na jílšovském okrese a sloužila učitelskému hospicaci pro zvýšení úrovně škol na okrese.

Žáci přibývali, učitelé se měnili

Podobné trable s rostoucím počtem žáků a učitelů, s jakými se potýká škola dnes, musel řešit i Rudolf Donda. Od prvního září 1950 byla otevřena třetí třída. V tomto školním roce se odehrály následující učitelské rošády: nově byla přijata Miroslava Davidková-Židová. Učitelka Jiřina Hourová byla přeložena do Vraného a na její místo nastoupila Zdeňka Vernerová-Schmiedová. Ta však záhy odešla na mateřskou dovolenou. Místo ní nastoupil Zdeněk Lukáš, který však onemocněl těžkou infekční žloutenkou, proto na jeho místo přišla Ludmila Petáková. Další školní rok bylo nutné otevřít čtvrtou třídu. Jelikož škola měla ale jen tři místnosti, zavedlo se u první a druhé třídy střídavé vyučování – dopoledne a odpoledne. V roce

Žáci s řídícím Kletečkou v roce 1935.

Rudolf Donda se svými žáky v roce 1948.

1953 se škola rozrostla ještě o pátou třídu a z toho důvodu bylo vybudováno detašované pracoviště ve druhém patře na zámku. Střídání učitelů pokračovalo. L. Petáková byla přeložena do Kunratic a na její místo se po mateřské vrátila Z. Vernerová. Na mateřskou pro změnu nastoupila M. Davidková. Za ní nastoupil již uzdravený Z. Lukáš, který však od listopadu musel na vojnu. Přišla tedy nová učitelka Emilie Hálová. V roce 1952 do školy přichází mladá učitelka z Prahy Ludmila Holanová, která se později provdává za Václava Vrnáka. Vybrali jsme si ji jako osobnost pro rozhovor tohoto Zpravodaje. V tomto čísle se shodou okolností dočtete i o Karlu Michálkovi – významném šlechtiteli rostlin.

Text: LUCIE HAŠKOVÁ

PAMĚTNÍCI VZPOMÍNÁJÍ NA SVÁ ŠKOLNÍ LÉTA

Zdeněk Ebr vzpomíná na neveselá školní léta za války

Do první třídy jsem nastoupil v roce 1939, mezi lidmi už byla tíživá válečná atmosféra. Učil nás pan učitel Veleba a moc rád na něj vzpomínám. Vzhlíželi jsme k němu, měl respekt a hodně nás naučil. Byl milý a příjemný. V roce 1942 jsme se stěhovali, naložili jsme věci na žebříňák tažený koňmi a za půl dne jsme byli odstěhováni. Až do konce války jsme bydleli u prarodičů ve Štěchovicích, kam jsem nastoupil do čtvrté třídy. Učili jsme se v hospodě Na Kovárně, přes den se tam vyučovalo a odpoledne fungovala hospoda. Jednou tam vpadli vojáci, pozdravili „Heil, Hitler!“ a byli překvapení, co tam děláme, když chtějí zajít na pivo. Další třídy se učily na faře a v hospodě U Císařů. Výuka za války ale byla špatná, moc jsme se toho nenaučili. Když válka skončila, šli jsme se podívat na naši hradištskou školu. Za Němců tam měl svou dílnu švec Rompot. Budova zničená nebyla. Já už jsem se tam ale nevrátil, protože jsem zůstal na druhém stupni ve Štěchovicích. S některými spolužáky, kteří se mnou chodili před válkou, jsem se už nikdy nesešel.

František Hanousek vzpomíná na řídicího Dondu

Do školy jsem začal chodit v roce 1949 a učil mě řídicí Donda. Byl to vynikající kantor a měli jsme rádi i jeho ženu, bydleli přímo ve škole v prostředním vchodu, kde byl školní byt. Když jsme zlobili, tak nás oslovoval hrubě – Franto, Pepo a když jsme byli hodní, tak nám říkal Fanoušku, Pepíčku... Uměl

František Hanousek první den ve škole.

hrát na housle a naučil nás dobře noty. Měli jsme třídu nad kotelnou, co je dnes jídelna. Tam byla obrovská kamna a když jsme se v zimě cestou brouzdali sněhem, dali jsme si kolem kamen boty, aby se nám usušily. Do třídy s námi chodili i pražské děti, buď od jara do podzimu, když tu byly na rekreaci, nebo tu byly na ozdravném pobytu, když například prodělaly černý kašel. Pražské děti měly oproti nám svatý život, když přišly ze školy, mohly jít rovnou k vodě, kdežto my jsme šli pomáhat rodičům na pole. Taky jsme se koukali ulejt, ale pokaždé nám to nevyšlo. Moje nejsilnější vzpomínka spadá do čtvrté nebo páté třídy pár dní před vysvědčením. Přišli jsme ráno do školy a všude ve třídě byly kaluže vody. Ptali jsme se, co se stalo. Karel Bartásek měl dostat dvojku z chování, proto ze vzteku zapálil školu. Pan Dolejš školu uhasil, jinak by shořela. Karel tedy nakonec dostal trojku z chování.

Taky si vzpomínám na učitele, který potom dělal ředitele hudebního rozhlasu v Plzni, myslím, že se jmenoval Braun. Doma v hospodě jsem jednou od někoho dostal krásnou pistoli vyřezanou ze dřeva, vypadala jako originál pistole Walter. Přinesl jsem ji do školy a ukazoval ji klukům. Učitel si toho všiml, sbalil mi ji a že mi to dá na konci roku. Po vysvědčení odešel ze školy a pistoli mi nevrátil. To mě na něm mrzelo a mrzí dodnes.

Miroslava Kučerová (roz. Poláková) chtěla zatajit čtyřku ze psaní

V první třídě, kam jsem začala chodit v roce 1951, jsem měla pana řídicího Dondu. Na tehdejší dobu učil velmi názorně, měli jsme třeba pytlík s barevnými kuličkami, pomocí kterých jsme se učili počítat. A pak měl jeden zlepšovák na křídly, aby se nerozmazávaly – máčeli jsme si je do piva! Ve třídách byly takové dlouhé černé lavice s dírami na kalamáře. Psaní bylo strašné, škrábala jsem jako kocour. Namočila jsem pero a najednou jsem měla kaňky přes celý sešit, tak mi paní učitelka Vrnáková dala čtyřku. Brečela jsem, protože tak strašnou známku jsem ještě nedostala. Bála jsem se doma žakovskou knížku ukázat, proto jsem si ji podepsala sama, svým písmem... Samozřejmě to paní učitelka odhalila a druhý den se mnou poslala domů spolužačku, aby byl nějaký svědek, že to opravdu doma ukážu. Jednou nám při hodině upadla roura od kamen a plameny začaly šlehat ven. Seděla jsem hned vedle a paní učitelka řekla, ať tam naleju vodu, ale neřekla kolik. Tak jsem popadla kýbl, celý jsem ho tam chrstla, načež vyšla pára, která mě opařila tak, že jsem měla puchýř přes celou ruku.

Také si vzpomínám, jak jsme jednou u střelnice filmovali takový poučný film pro děti.

Po válce se tu nacházela spousta munice, hráli jsme, jako že jsme našli granát a hodili ho do ohně a pak byl záběr na obrovskou díru v zemi, kterou výbuch způsobil. Bohužel jsme se nedověděli, jestli se to někdy vysílalo.

Růžena Šmejkalová (roz. Zajíčková) jezdila v mrazech do školy na bryčce

Do první třídy jsem začala chodit v roce 1952. V první třídě jsem měla pana Dondu a pak paní učitelku Járovou, která mi dala přezdívku Cibulka. Po letech mě potkala, když jsem prodávala v Benešově u Bati, kam přišla nakupovat. Poznala mě a oslovila mě „Cibulko“, bylo to dojemné. Ve čtvrté a páté třídě jsem měla paní učitelku Vrnákovou, byla krásná a hodná. Dodnes se vidáme u křížku při pietním aktu, vždycky se těším, že se tam spolu potkáme. Náš ročník byl silný, jen ze Třebšína a ze Závisti nás bylo hodně... Chodili jsme všichni pěšky, jenom když byly velké mrazy, pan Dráb vzal bryčku a koně, dal tam dva kusy slámy a houně, my jsme se do toho zavrtali a takhle nás odvezl do školy. Později jsme začali jezdit autobusem, ale ten jezdil kolem půl sedmé, takže už v sedm jsme byli ve škole. Tam už na nás čekala školnice paní Bejšovcová, která mezitím zatopila, abychom přišli do tepla. Ta byla taky moc hodná a celý život na ni v dobrém vzpomínám.

Marie Rýdlová (roz. Volešáková) vzpomíná na školu očima žákyně i očima vychovatelky

Do školy jsem chodila ještě dřív, než jsem šla v roce 1955 do první třídy, protože jsme bydleli hned naproti. Měla jsem ráda Dášenkou – dceru pana řídicího Dondy, která moc krásně zpívala. Pan řídicí Donda mě po lidské stránce ovlivnil na celý život. Obdivovala jsem ho, chodil s námi bruslit, sáňkovat, o přestávkách s námi hrál hry. Zlobila jsem se na něj jenom jednou. Když se narodila moje sestra a maminka s ní byla v porodnici, nutil mě, abych byla déle ve škole a psala si úkoly. To mě strašně štvalo, že všichni můžou jít po vyučování domů a já tam musím pořád sedět. Pan řídicí Donda mě učil tři roky a v té době ve škole učily ještě dvě starší učitelky – Vernerová a Hegerová. Pak všechny odešly a přišel pan učitel Somr a dvě mladé absolventky z fakulty. Jedna z nich byla paní učitelka Čistěcká, taková pražská modemanka, extravagantní a to bylo pro pana Dondu, který byl ryze vesnický typ, velké rozčarování. My holky jsme k ní ale vzhlížely, líbilo se nám, jak je oblečená. Nosila třeba hrozně široké sukně s obručí a když si sedla, obruč se jí zvedla – to se zase líbilo klukům.

Po vyučování jsem chodila na kroužky. Dvakrát týdně byl zdravotnický kroužek, který vedla paní Melichárková starší, místní

M. Rýdlová, roz. Volešáková se svým bratrancem Ladislavem.

zdravotní sestra. Moc krásně nám všechno vysvětlovala, hrozně rádi jsme tam chodili, vyhrávali jsme dokonce i nějaké soutěže. Turistický kroužek měla na starost zase paní učitelka Polanská, stanovala s námi v Pikovicích, nebo jsme vyrazili do Tater.

Do školy jsem se vrátila v roce 1973, kdy mi tehdejší ředitel Šindelář nabídl, abych šla dělat vychovatelku. V družině jsem pak pracovala 23 let a práce mě hrozně bavila. Nejraději vzpomínám na kroužek ručních prací, kde jsme vařili, šili, pletli. Jezdili jsme i na soutěže, kde děti musely ukázat, co všechno umí. Například dostaly za úkol uvařit ševcovinu, olemovat šátek, prostřít stůl a sestavit menu na zadané téma. Okresní soutěž jsme pravidelně vyhrávali a jednou jsme zvítězili i v krajském kole.

Na hradištskou školu nedám dopustit, i když jsem odtud nakonec odešla. Naše škola je jedinečná ve své rodinné atmosféře. Možná to teď s rozšířením o druhý stupeň vymizí. Ale mám pocit, že všechno je v lidech. Škola má dobré vedení i osobnosti mezi učiteli a má velké štěstí také na rodiče, kteří mají o děti ve škole zájem a podporují ji. Škola je okno do vesnice a my se máme čím chlubit.

Zdeňka Křivánková vzpomíná na silné momenty své učitelské praxe

Pocházím ze zemědělství, ale rodiče mi chtěli poskytnout vzdělání, absolvovala jsem střední školu, ale nebyla jsem připuštěna k maturitě, protože komunisté u nás na vesnici sdě-

lili škole, že moje maturita je nežádoucí. Vdala jsem se, odešla s manželem na Hradištko a začala znovu studovat. Střední škola ve Štěpánské, Pedagogický institut, později Ped FUK a s titulem Promovaný pedagog jsem nastoupila na Základní školu Hradištko.

V té době řídil školu řídící učitel Rudolf Donda, který mi poskytl spoustu dobrých rad, jak učit. Pouze první rok jsem učila samostatnou třídu, abych se „otrkala“, a pak jsem už působila ve třídách spojených. Ze začátku to bylo kruté, zaměstnat dvě skupiny dětí tak, aby jejich znalosti byly srovnatelné s dětmi ze samostatných tříd. Stálo mě to dost sil, ale časem jsem si na tuto práci přivykla a moje děti „uměly.“ Měla jsem hodně pedagogických úspěchů – to jsou děti, které škola nebaví, nenávidí ji, nejraději by zůstaly doma – ale nakonec i ony školu zvládly. Ale nejvíce vzpomínám na Martinu Potockou. Narodila se s rozštěpem páteře a byla na vozíčku. Pan ředitel Šindelář rozhodl, že ji vezme do školy, ale jedině s mým souhlasem, a já jsem to riskla. Děti ji přijaly mezi sebe, největší „rošťáci“ o ni pečovali jako o princeznu, střídali se, když jsme šli na vycházku. A Martina se jim

odměnila. Jednou nechtěla službě dát domácí úkol a tvrdila, že „ona sama“. A opravdu, najednou se v lavici postavila, dvěma krůčky došla ke katedře a úkol odevzdala. A pak už jen slzy a veliké hurá. Dnes jsou tyto děti do kolektivu běžně zařazovány, ale v sedmdesátých letech to nebylo obvyklé.

Další, co mi utkvělo v paměti, je přestavba školní budovy „za chodu“. Ve 2. polovině šedesátých let byla zahájena přestavba staré budovy. Konečně byly zrušeny toalety, které spíš připomínaly venkovský záchodek, a místo nich jsme dostali krásná WC. Po dobu přestavby se třídy přestěhovaly do prostor zámku, protože bylo třeba zpevnit stropy a učit mezi kůly je sice zábavné, ale i nebezpečné. Na Vánoce jsme již byli zpět. A potom přišla další úprava, spojovací chodba, to byl pro nás přímo zázrak, protože s ní přišly do budovy voda a ústřední topení. Na vysvětlenou, každou kapku jsme si museli nosit od studny na školním dvoře a přikládání do kamen, to bylo pro děti téměř divadelní představení, protože když pan řídící nebo školnice vysypali kbelík uhlí, vyletěl z kamen nádherný sloupec zářivých jisker. S tím spojený zápach nikomu nevadil. A naše děti opět dostaly krásný vánoční dárek.

Ovšem učitel nezažívá jen chvíle krásné, ale i ty, na které vzpomíná nerad. Stalo se mi, že jedna babička byla přesvědčená, že týrám jejího nevlastního vnuka, a poslala na mě komisi inspektorů z okresu. Vyšetřování bylo velmi nepříjemné, a nakonec se zjistilo, že babička je „mimo“ a její hobby je žalovat na kohokoliv, kdo se jí znelíbil. Vše se vysvětlilo díky rodičům.

Učitelský sbor v červnu 1954 – Vvrňáková, Vernerová, Hegerová, Donda.

Ludmila Vrnáková pamatuje nejstarší éru hradištské školy z pohledu učitelky. Paradoxně zde učila pouze čtyři roky, to ale stačilo na to, aby se zdejšími žákům zapsala navždy do paměti. Bála jsem se, že nabídku na rozhovor odmítne kvůli nedávnému úrazu nohy, ale mezi dveřmi mě přivítala vitální, usměvavá a jako vždy elegantní dáma. Povídaly jsme si o štěstí, které ji na Hradištku potkalo, moderním předmětu tehdejší doby i o peripetích žáků při psaní.

» **Čím jste chtěla být jako malá? Bylo povolání učitelky vaše vytoužené zaměrnání?**

Bratranec mého tatínka byl řídící učitel v Meznu u Tábora na jednotřídce. Trávila jsem u něj prázdniny a moc se mi tam líbilo. S jeho dcerami jsme si hrály na školu. Já jsem dělala učitelku a velice mě to bavilo. Od té doby jsem snila o tom, že budu učitelkou.

» **Co vás přivedlo do školy na Hradištku?**

Po škole jsem čekala na umístěnku, kam půjdu učit. Člověk si nemohl vybírat a musel jít pracovat tam, kam ho poslali. Nejčastěji se odcházelo do pohraničí, ale já jsem měla štěstí a dostala jsem se na Hradištko. Tatínek vzal mapu, aby se podíval, kde to je, a vzpomněl si, že to tu zná, protože sem jezdil na jaře dívat se na rozkvetlý kandík.

» **Jak dlouho jste na Hradištku učila?**

Učila jsem tu jen čtyři roky, od roku 1952 do roku 1956 a měla jsem pouze jednu třídu, kterou jsem vedla od druhého do pátého ročníku. Pan řídící Donda učil vždycky prvňáky. Měla jsem samé hodné a šikovné děti. Na konci prvního stupně dělaly přijímací zkoušky na 2. stupeň do Štěchovic. Všichni uspěli a především diktát se jim povedl.

» **Kde jste bydlela?**

Bydlela jsem u paní Mandausové ve vile pod školou, kde bydleli učitelé, kteří tu pracovali přede mnou i po mně. Byla to moc hodná stará paní. Když jsem k ní nastoupila, řekla: „Já ti budu tykat a ty mi budeš říkat babičko.“

» **Jak vypadala tehdejší škola?**

Škola měla čtyři třídy. Každá třída měla svůj vlastní vchod zvenku, vcházelo se po schodech do malé chodbičky, kde se děti přezouvaly a kudy přicházely do třídy.

Násadky časem vystřídal první plnicí pera, ale s těmi se také muselo opatrně. Inkoust se plnil pístem nebo pérkem, mohlo to vystříknout. Při psaní musely být děti hodně trpělivé, ale naučily se to.

DO HRADIŠTSKÉ ŠKOLY M

» **Jací byli vaši kolegové?**

Všichni byli bezvadní. Nejstarší byla paní učitelka Vernerová, ve škole ještě učily paní Hegerová a Indrová a samozřejmě pan řídící učitel Donda.

» **Jak probíhala samotná výuka?**

Měli jsme osnovy, podle kterých jsme učili, a tenkrát se chodilo do školy i v sobotu. Jednou jsem měla i spojené dvě třídy – třetí a pátý ročník, celkem skoro čtyřicet dětí. Učila jsem tak, že jsem třeba pátákům zadala písemnou práci a mezitím jsem učila menší děti. A potom ti menší dostali úkol a já jsem vysvětlovala látku zase těm starším.

» **Jaké měly děti učební pomůcky a čím psaly?**

Děti měly v první třídě učebnice slabikář a početnici. V dalších třídách ještě učebnice českého jazyka a vlastivědy. Učil se krasopis a určité bylo náročnější učit se psát tehdy, než je tomu dnes. Děti psaly perem, takovou násadkou, která se namáčela do kalamáře s inkoustem. Pak se muselo pero otřít, aby tam inkoustu nebylo moc a neudělala se kaňka. Když inkoust ukápl, kaňka se vysála pijákem.

L. V. jako Evženie Grandetová

» **Jak se ve škole topilo?**

V každé třídě byla nádherná vysoká kulatá kamna, každé ráno tam zatápěla školnice

paní Bejšovcová, která tam i uklízela. Ve škole byl vzorný pořádek a čisto. Během vyučování se muselo několikrát přiložit do kamen.

» **Jak byste popsala sama sebe jako učitelku? Byla jste mírná nebo přísnější?**

To je těžká otázka. Všechny děti jsem měla ráda, nejmilejší byly ty od první do třetí třídy. Nemusela jsem být nijak moc přísná, děti byly hodné a poslušné. Nikdy jsem nikoho neuhodila. Jen jednou v Praze jsem měla takového rozjívěného diblíka a chtěla jsem

rou jsem nikdy předtím neučila, a byla to moje nejlepší třída, na kterou dodnes ráda vzpomínám.

» **V poslední době se často mluví o šikaně ze strany žáků. Bylo tehdy něco takového myslitelné? Jaké chování dětí vás dokázalo rozčílit?**

To je strašné, nevzpomínám si, že bych se s něčím takovým setkala. Pan řídící Donda měl ohromnou autoritu. Děti zlobily jediné tak, že vykřikovaly, nic horšího si nedovolily.

Ě PŘIVEDLA UMÍSTĚNKA

mu napsat poznámku do žákovské, protože vyrušoval, a on mě poprosil, ať mu dám radši na zadek. Tak jsem ho zlehka plácla a bylo to vyřešené, už nezlobil. Ve škole v Praze – Michli se dodnes s učiteli scházíme. Ředitelku tam dělá moje bývalá kolegyně a na předvánočním setkání byl i její syn, kterého jsem také učila, když byl v první třídě. Tak jsme se spolu vyfotili. Když jsem byla teď po úraze v nemocnici, přišel mě navštívit a dal mi naši společnou fotku a k tomu připsal: „Jsem rád, že jste na počátku mého školního vzdělání stála právě Vy.“ To od něj bylo moc hezké a schovala jsem si to na památku.

» **Vzpomínáte si na některé žáky a máte nějakou konkrétní příhodu s nimi?**

Většinu žáků z Hradištku si pamatuji jmény a často se setkáváme. Zajímavé bylo, že některé děti sem chodily jen od jara do podzimu a v zimě chodily do školy v Praze. Ale mezi místními dětmi a dětmi rekreantů nebyly žádné neshody, kamarádily se. Nedávno jsem potkala Tánu Spálenkovou z Pikovic, kterou jsem dlouho neviděla a když mě poznala, tak zvolala „Jéé, paní učitelka!“, vzala mě kolem krku a dala mi pusu. To mi bylo moc milé.

» **Na Hradištku jste potkala i svého budoucího muže...**

...Václava, byla to láska na první pohled. Po třech letech známosti jsme měli svatbu. Byli jsme spolu dlouhých 56 let – než manžel zemřel.

» **Proč jste ze školy po čtyřech letech odešla?**

Chtěla jsem dostat místo v Praze, protože i můj manžel tam pracoval. Z Hradištku jsem přestoupila na Libuš, což tenkrát nebyla Praha, ale okres Praha-východ. Udělala jsem si kurz „práce se dřevem a kovem“, to byl v té době velice moderní předmět. Díky tomu jsem se dostala na velkou školu v Praze – Michli, kde jsem učila na druhém stupni dílny, také výtvarnou výchovu, ruštinu a dějepis. Po pár letech se mi zastesklo po menších dětech a vrátila jsem se zpátky na první stupeň. Hned jsem dostala první třídu, kte-

» **Tehdejší učitelský sbor měl na starost nejen vzdělávání žáků, ale i kulturní život v obci...**

Na Hradištku bylo nádherné loutkové divadlo, soubor vedl pan Zahálka. Hráli jsme v malém sále tělocvičny, kde bylo jeviště a tam jsme také hráli ochotnické divadlo. Byl

Ludmila Vrnáková se narodila v roce 1933 v Praze v Nuslích. Vystudovala pedagogické gymnázium, poté nastoupila jako učitelka do základní školy na Hradištku. Dálkově vystudovala Pedagogickou fakultu v Brně nad Labem. Po čtyřech letech přestoupila na základní školu na Libuš a nakonec na základní školu v Michli, kde učila až do důchodu. Má dceru a vnučku, která je také učitelkou. Je dlouholetou členkou TJ Slovan Hradištko a MO Zahrádkářského svazu v Hradištku.

» **Odkdy žijete opět na Hradištku a co zde máte nejraději?**

Po roce 1990 jsme se sem po odchodu do důchodu přestěhovali natrvalo a manžel si přál

Učitelský sbor v r. 1956: Z. Vernerová, R. Donda, Hegerová, L. Vrnáková

o to velký zájem a my jsme se snažili, velice nás to bavilo.

» **V místních spolicích jste aktivní dodnes...**

U tělovýchovy jsem odjakživa, protože můj muž na Hradištku založil fotbalový oddíl a dlouhá léta byl předsedou místní tělovýchovné jednoty. Také jsem ještě ve výboru místní organizace zahrádkářů, loni jsem od nich dostala diplom za přínos rozvoji zahrádkářství a bronzovou medaili, moc mě to potěšilo. Zároveň jsem i členkou revizní komise Tělovýchovy na okrese Praha – západ.

mít hospodářství. Takže jsme chovali ovce, kozy (i kamerunské), slepice, kachny, králíky i prase, které jsme jako malé selátko dostali od fotbalistů k 50. výročí naší svatby – pro štěstí. Dnes už mám jenom kočky a slepice a Praha mě vůbec netáhne. Ani nevím, co bych tam dělala, jenom se proplétala mezi auty. Tady můžu být pořád venku v přírodě a mám tu hodně přátel.

Děkuji za rozhovor.

Rozhovor zaznamenala

LUCIE HAŠKOVÁ

OHLÉDNUTÍ ZA ŠKOLOU V PŘÍRODĚ S LYŽOVÁNÍM

Historicky první hradištský „lyžák“ je za námi a my můžeme zhodnotit, jak se povedl. Jde o pohled těch povolaných, kteří s velkým odhodláním vyrazili do neznámých vod a statečně dobojovali (nebo si doužívali) až do zdárného konce. Počasí vyšlo báječně, s naším příjezdem se rozněžilo a sněh neprestal padat až do pátečního odjezdu. Základní předpoklad byl tudíž splněn.

Hotel nás přivítal s otevřenou náručí a navařeným obědem a pak už hurá vybalit lyžařské nádobíčko a honem na kopec. Rozřazování do družstev proběhlo úspěšně a mohli jsme začít s výcvikem. Tři družstva se ten den seznámila s terénem, instruktory a faktem, že nás čeká tvrdá práce, zakončená neskutečnými lyžařskými pokroky.

Večeře chutnala výtečně a čekalo nás to nejlepší, večerní volno. Připravit zábavu tak, abychom uspokojili všechny svěřence, abychom nezbořili hotel, abychom neznechutili ostatní hosty hotelu a abychom do večerky stačili dohlédnout na kartáčky, pasty, ručníky, pyžámka... a k tomu usušit svršky všech dětí do dalšího dne. Moc jsme se, věru, nevyspali.

Zkušené instruktory

Druhý den jsme po vydatné snídani, při které někteří borci zdolali i sedm rohlíků, vyrazili na sjezdovku. Tam jsme formou „dvoufázového tréninku“ opět pilovali techniku sjezdového lyžování. Některá družstva měla tu

čest být pod dozorem těch nejzkušenějších lyžařů ČR. Večer nás čekala přednáška člena Horské služby Šumava. Dozvěděli jsme se mnoho nového a děti by se bývaly ptaly snad až do rána, kdybychom je nezahnali k našim oblíbeným kartáčkům a pastám.

Třetí den jsme opět nelenili, nýbrž lyžovali až do aleluja. Na večer jsme pro děti uspořádali krásnou venkovní hru, při které po družstvech musely postavit jakoukoliv stavbu ze sněhu. Naštěstí jsme si ve tmě ani nevšimli, že trochu prší a všichni stavěli jako o život. Všechny výtvořky jsme řádně nafotili a ohodnotili a hurá k topení a sušení veškerého oblečení. Děti třetí noc padly za vlast a my chvíli po nich taky (bývali bychom asi padli i před nimi, ale to bychom si samozřejmě nedovolili).

Setkání s psovody

Čtvrtek se už nesl v naučeném režimu, lyžování, legrace, úspěchy a k tomu všemu se přidaly poznámky typu: „To už bude konec?“

„Já ještě nechci domu.“ a „Ach jo, už čtvrtek“. Po večeri nás přišli navštívit psovodi z Jihočeské kynologické brigády a v terénu nám předvedli ukázkou hledání zatoulaných duší. Všechny děti si na vlastní pěst vyzkoušely, jaké to je, když je pes najde ztracené v lese a ještě se pak s nimi pomazlí. To bylo na celém hledání asi to nejlepší.

V pátek jsme si naposledy zalyžovali a zúročili své nabyté zkušenosti v lyžařském závodě v opravdových závodních tyčích. Vyhlášení výsledků proběhlo ve škole za účasti všech pedagogů, instruktorů a malých lyžařů. Ti nejlepší z každého družstva si odnesli diplom a medaili. Pro tentokrát jen čokoládovou. Najde-li se sponzor dalšího kurzu, budou příště i ty pravé, ze zlata. Můžeme však s jistotou říct, že všichni byli stateční a odhodlaní dát do závodu všechno, což také udělali. Do posledního sjeli slalom bravurně bez škobrtnutí. Pak už nás čekalo jen balení, oběd a cesta domů. Všechno se zvládlo na jedničku a doufáme, že náš (učitelský a instruktorový) pohled se od toho dětského tolik neliší, když řekneme, že jsme si ten týden na horách bezvadně užili.

Text: IVA MAXOVÁ

PRVNÁČCI PŘIPRAVILI VÝSTAVU DOBOVÝCH PŘEDMĚTŮ

V návaznosti na celoroční projekt uspořádali v pondělí 7. března prvníáci pro všechny ostatní spolužáky ve škole malou retro výstavku. Úkolem bylo najít doma (nebo třeba u sousedů) předmět, který byl v minulosti používán na Hradištku.

A jak se ukázalo, místní domácnosti ukrývají opravdu skvosty. Mlýnky, vyšívaná korálková dečka, lopatka na mouku, vojenský knoflík, ruční

šlehač, mechanická kalkulačka, rozkládací dřevěný penál a další a další předměty byly nádhernou přehlídkou nejen starodávného

designu, ale i účelnosti. Návštěvníci výstavy měli za úkol zkusit odhadnout nejstarší předmět. 96 dětí se netrefilo, ale plných 42 dětí uhodlo, že nejstarší předmět s doloženou dobou stáří byla ozdoba oje k vozu. Děkujeme všem rodinám, které své vzácné rodinné památky zapůjčily a obohatily tím naše povědomí o hradištské době minulé. Uvažujeme i o možnosti zopakovat výstavku i pro návštěvníky školy při oslavách našeho výročí.

Text: JANA CHADIMOVÁ

CO CHYSTÁ MATEŘSKÁ ŠKOLA

Zápis do Mateřské školy Hradištko proběhne ve dnech 12. a 13. dubna 2016 v rozmezí 16.00 – 18.30 hodin. Doporučujeme vzít s sebou dítě, kterého se zápis týká. Budete si moci prohlédnout vnitřní prostory školky, venkovní areál s herními prvky a přítomné paní učitelky vám rády odpoví na dotazy. Děti si pohrají a omrknou budoucí kamarády.

S sebou: žádost o přijetí, evidenční list s doporučením pediatra (oboje ke stažení na www.skolkahradiшко.cz nebo k dispozici ve školce), občanský průkaz zákonného zástupce, rodný list dítěte k nahlédnutí.

Mateřská škola v současnosti provozuje tři třídy s maximální kapacitou 73 dětí. Počet nově přijatých dětí přímo závisí na počtu uvolněných míst (přechod do základní školy, odstěhování apod.). Bohužel je více než jisté,

že mateřská škola z kapacitních důvodů nepřijme všechny žadatele. Přednost mají děti

v posledním roce před zahájením povinné školní docházky. Dále budou děti přijímány dle výsledného bodového ohodnocení. Podrobnější vysvětlení najdete na webu školky nebo na vratech u vjezdu do areálu MŠ.

Budoucí školní roky přinesou pro mateřské školy řadu změn. Ohledně nich stále probíhají v Parlamentu ČR jednání. O vývoji vás budu průběžně informovat. Máme tedy před sebou poslední „klidný“ školní rok. Nezbyvá než doufat, že chystané změny v oblasti předškolního vzdělávání budou všem k užtku. Sluncem zalité jaro přeje všem

MAGDA BÍLKOVÁ,
ředitelka MŠ Hradištko

Delfini

Draci

Sovičky

ZÁPIS 2016

K zápisu se v letošním roce dostavilo včetně dětí po odkladu 37 předškoláků. Ředitel školy rozhodl o přijetí pouze u spádových žáků, vzhledem k velkému počtu nespádových. Odvolání zatím žádné. Paní učitelky si pro neoficiální část připravily pro děti výpravu do časů rytířů a princezen. Tak si mohli malí předškoláci vyzkoušet povídat o příslušenství ve středověké kuchyni, umísťovat okna na středověký hrad nebo počítat ruce a nohy přátelskému drakovi. Je samozřejmostí, že v uvítacím výboru se v pěkných kostýmech objevili žáci pátých ročníků.

Text a foto:
ONDŘEJ HYNEK

KDO JE KDO V NAŠÍ ŠKOLE

Požádali jsme všechny pedagogy a zaměstnance školy, aby napsali, co se jim na jejich práci nejvíce líbí a co by škole popřáli k narozeninám.

RADKA BURIANOVÁ

– hospodářka

Ve škole se mi líbí příjemná pracovní atmosféra, problémy řešíme s úsměvem a ke spokojenosti rodičů i dětí. Přála bych škole, aby měla svou tělocvičnu a pěkně upravené prostranství mezi budovami.

JARMILA DVOŘÁKOVÁ

– učitelka na prvním stupni

Na hradištské škole se mi líbí její pohodová atmosféra a příjemné klima. Myslím, že se nikdo nebojí chodit do školy, ani děti, ani dospělí. Troufám si říci, že se i většina do školy těší. To si bohužel z mých školních let nepamatuji a jsem ráda, že mám teď možnost podílet se na odčiňování takto špatné reputace českého školství. Naši škole bych přála, kromě lepšího technického vybavení, hlavně, ať si s přibývajícími žáky i zaměstnanci stále udrží svoji přátelskou, téměř rodinnou atmosféru.

DANA FRÖHLICHOVÁ

– zástupkyně ředitele,
výchovná poradkyně,
učitelka českého jazyka
a občanské výchovy

Ve škole jsem velmi spokojená a nejvíc se mi líbí pohoda a příjemná atmosféra mezi učitelským sborem a mezi dětmi a učiteli. Nejvíc bych si pro školu přála, aby nám tu co nejdéle vydržel pan ředitel.

MARIE HLAVÁČKOVÁ

– uklízečka

Ve škole se mi líbí příjemný kolektiv, hezké prostředí a hlavně vedení, které se nám snaží v každé situaci poradit a podpořit. Pro školu bych si přála co nejvíce spokojeného pana ředitele.

HANA HRADILOVÁ

– učitelka na prvním stupni

Přesto, že škola vyrostla a roste dál, pořád je milé, že známe všechny děti, většinu rodičů a že ve škole panuje výborná atmosféra mezi dospělými. Letos učím hlavně čtvrtáky a nejvíc si užívám situace, kdy děti objeví další řešení úlohy, se kterým autoři nepočítali. To pak mám radost, že semínka, která ve škole zasíváme, opravdu klíčí. Nechtěla bych učit jinde.

JANA CHADIMOVÁ

– učitelka na prvním stupni,
výchovná poradkyně

Na naší škole se mi nejvíc líbí, že se do ní i pár let před důchodem pořád těším. A mě škole bych ze srdce přála, aby v ní pořád pracovali lidé, kterým stojí za to brzo ráno se ve sborovně hromadně domluvit a úplně stejnou, dlouhou, příšernou textovkou zahltnout mobil nemocné kolegyni. (A výrazně tak napomoci jejímu uzdravování).

PETRA JENČKOVÁ

– učitelka na prvním stupni,
hudební výchovy a vedoucí
školního sboru

Ve škole se mi toho líbí tolik, že bych popsala celý Zpravodaj a nezbyly by řádky na vyslovená přání. Nejvíce bych škole do budoucna přála zástupy bystrých a zvědavých školáků, spokojených a radostných rodičů a sebraný tým učitelů. Také dostatek financí nutných na rekonstrukci, modernizaci, vybavení, pomůcky i platy zaměstnanců. A nejvíce prostornou hudebnu a krásnou novou tělocvičnu v areálu školy.

JANA KOPŘIVOVÁ

– učitelka matematiky a zeměpisu
na druhém stupni

Do dalších let bych škole a nám všem, co v ní trávíme své dny, přála, aby se zachovaly (a do nové budovy rozšířily) báječná atmosféra, pohoda a humor, které zde panují.

LENKA KOSTEČKOVÁ

– učitelka na prvním stupni,
vedoucí dramatického kroužku

Ve škole je pro mě nejdůležitější celková pohodová atmosféra. I když s narůstajícím počtem učitelů i žáků je stále co k řešení, všichni se snažíme spolupracovat a udržet patřičný nadhled a profesionalitu. Mým snem jsou dostatečné prostory pro výuku. (Ještě další patro by se hodilo.).

JANA KOVAŘÍKOVÁ

– uklízečka

Jsem spokojená, že na škole panuje přátelská a kamarádská atmosféra. Přála bych si, aby to vše fungovalo a vydrželo i po otevření nové školy a dětem se tam líbilo!

MILOŠ KRÁTKÝ

– učitel matematiky, dějepisu, praktických činností a tělesné výchovy

Ve škole je fajn atmosféra. Škole bych přál malé sportovní hřiště.

RADKA KRUPÍČKOVÁ

– vychovatelka a asistentka
pedagoga

Na naší škole mám ráda výborný kolektiv, rodinnou atmosféru, lidskost a pochopení vedení. Co bych si přála pro školu? Pouze to, ať naše škola má i nadále tak dobrý kolektiv jako doposud. Jedině tak můžeme všichni fungovat nejlépe pro naše děti.

IVA MAXOVÁ

– učitelka angličtiny

V naší škole vládne velmi přátelská atmosféra. Individuální přístup k žákům je v Hradištku samozřejmostí. Moje přání škole by se dalo shrnout do těchto slov: Ať to tu šlape alespoň jako doposud...

JITKA MINAŘÍKOVÁ

– vedoucí vychovatelka

Na škole mě baví hlavně práce s dětmi, jejich smích a radost mě dobíjí energií do další práce. Baví mě vymýšlet pro ně nové činnosti a hry, které je zaujmou a třeba se i něco nového naučí. Z každého vydařeného výrobku se pak radujeme společně. Škole bych přála, aby zůstala otevřená nejen dětem, ale i jejich rodičům, se kterými se ráda setkávám.

ŠTĚPÁNKA NOVOTNÁ

– učitelka na prvním stupni,
metodik prevence

Na zdejší škole se mi líbí poklidné a harmonické prostředí pro práci a vstřícný přístup od kolegů. Laskavý a kreativní vztah k dětem a celkově přátelská atmosféra. Mým velkým přáním by byla výtvarná třída, kde bych s dětmi mohla malovat velká plátna, věnovat se kresbě uhlím a jiným technikám, které nelze používat v prostředí třídy, keramická pec a možnost práce na keramickém kruhu.

HANA PETRÁKOVÁ

– učitelka angličtiny

V hradištské škole pracuji ráda, protože je tam příjemná atmosféra a milí kolegové a kolegyně, od kterých se každou chvíli něco užitečného naučím. Práce s dětmi mi připadá jako herecký nebo sportovní výkon, při němž bychom chtěli a měli vždycky obstát. Musíme být připravení, ochotní se rozdat a nadšení. Děti posoudí, jak se nám to daří.

JANA SLEZÁKOVÁ

– vychovatelka

Mám možnost pozorovat jak škola i kolektiv narůstá a mění se. I přesto je zde stále příjemná a přátelská atmosféra.

PAVLA ŠVÁBOVÁ

– učitelka

**přírodovědných předmětů,
informatiky a tělesné výchovy**

Hradištskou školu jsem si vybrala, neboť jsou zde prima lidi a vládne zde dobrá atmosféra. Moc přeji všem, aby se podařilo dotáhnout

stavbu a mít zde plnohodnotnou, kvalitní devítiletou školu.

ZDENKA VÁLOVÁ

– učitelka českého jazyka
na druhém stupni

Tato škola má po okolí velmi dobrou pověst a já jí přeju, aby byl tento stav stálý.

EVA VÍTKOVÁ

– asistent pedagoga

Ve škole si nejvíce cením přátelské a rodinné atmosféry. Přeji si, aby tomu bylo tak nadále, i při vzrůstajícím počtu žáků.

RŮŽENA MÁLKOVÁ

UČILA NA HRADIŠTKU PŘED VÁLKOU

Při přípravě tohoto Zpravodaje a shánění vzpomínek na školu přišel do redakce e-mail od Vladimíra Michálka: „V Čáslavi se letos dožívá v plné svěžesti 100 let paní učitelka Růžena Málková, která učila před válkou v Hradištku i mého bratra.“ Paní Málkovou jsme kontaktovali a ona byla tak laskavá, že nám sepsala vzpomínky na své krátké hradištské působení. K jejímu neuvěřitelnému životnímu jubileu, které 11. dubna oslaví, jí přejeme především zdraví a hodně elánu.

Do Hradištska jsem nastoupila do svého druhého učitelského místa pod dívčím jménem Řeháková. Působila jsem tam jen krátce od 20. března do 30. června 1939. Mé vzpomínky jsou opravdu jen kusé. V paměti mi hlavně zůstaly první kroky z pikovického nádraží, kterými jsem stoupala do kopce a vkročila do Hradištska. Tam mě přijala sympatická dvojice manželů Velebových. Vlastička a její manžel Eda, který byl i můj řídící. Nevím to určitě, ale myslím, že škola byla tehdy trojtřídní. Vybavuji si jen mladého kolegu, jméno mi však vymizelo, tak jako jména mých žáků. Pamatuji si však útulnou neobydlenou vilku na osamoceném místě mezi stromy na soutoku Vltavy se Sázavou, kde jsem byla ubytovaná. Vím, že jsem se tam trochu bála. V této souvislosti mi něco říká slovo Sekanka. Vilka snad patřila panu řídícímu.

Nezapomenutelná je však krásná příroda s výhledem na Medník a na čistou Vltavu, kam jsem se chodila koupat. Z mého bytu k ní bylo jen pár kroků. Vybavuji si v noci svítící parníky plující po Vltavě do Štěchovic.

Vím, že jsem v Hradištku potkala řadu příjemných a milých lidí a určitě hodných žáků. To jsou jen matné vzpomínky na Hradištko překryté desítkami let. Až po letech mi v Žehušicích toto místo připomněl pan Ing. Michálek.

RŮŽENA MÁLKOVÁ

Horní řada zleva: H. Petráková, J. Kovaříková, P. Švábová, M. Krátký, J. Just, P. Jenčková. Na schodech vlevo od zdola: R. Burianová, J. Slezáková, H. Hradilová, E. Vítková. Na schodech uprostřed od zdola: L. Kostečková, R. Krupičková, J. Dvořáková, D. Fröhlichová, J. Kopřivová. Na schodech vpravo od zdola: M. Hlaváčková, I. Maxová, Š. Novotná, Z. Válová. Zcela vlevo: ředitel O. Hynek Chybí: J. Chadimová a J. Minaříková

HRADIŠTSKÝ ŠLECHTITEL KAREL MICHÁLEK

Ing. KAREL MICHÁLEK CSc., hradištský rodák, je v seznamu mezi nejúspěšnějšími československými šlechtiteli zahradnických rostlin 20. století. Letos uplyne 85 let od jeho narození. O jeho životě a především práci šlechtitele nám napsal jeho bratr Vladimír.

Karel Michálek se narodil 8. července 1931 v Praze. Dětství prožil v harmonické rodině zámeckého zahradníka Karla Michálka a jeho ženy Anežky, rozené Rybářkové, v Hradištku pod Medníkem. V té době to byla malá vesnice u soutoku Vltavy a Sázavy. Tam chodil do obecné školy. Po ní začal chodit do měšťanské školy ve Štěchovicích. Po násilném vysídlení občanů Hradištska nacistickými okupanty za 2. světové války se s rodiči v roce 1943 vystěhoval do nedaleké obce Krňany. Odtud chodil do měšťanské školy v Jílovém, kde ho učil i slavný posázavský spisovatel Jan Morávek. Po 2. světové válce se rodina vrátila do Hradištska a on dokončil měšťanskou školu ve Štěchovicích.

Osudová kniha

Poté nastoupil do učení na zahradníka v zahradnictví svého otce v Hradištku a na teorii jezdil do zahradnické školy v Praze. V té době byl jeho otec vážně nemocný, takže se musel starat o chod zahradnictví, ve kterém v sezóně pracovalo několik žen z okolí. Po roce učení byl přijatý na Ovocnářko-vinařskou a zahradnickou školu v Mělníku. Po přečtení knihy L. Burbanka *Žeň mého života* se rozhodl, že bude také šlechtit rostliny a v životě se řídit citátem L. Burbanka: „Největším štěstím na světě je udělat ostatní šťastnými; dalším největším je udělat to tak, aby si to mysleli.“

Roubování naučil i bratra

Během studia na střední škole začal se šlechtěním. Dal si za cíl vyšlechtit žlutou petunii. Proto rouboval bílé kvetoucí petunii na žlutě kvetoucí tabák. Při roubování mu pomáhal jeho mladší bratr Vladimír, který chtěl jít po měšťanské škole proti vůli rodičů do vojenského učiliště pro letecké mechaniky v Košicích. Bratrovi se roubování zalíbilo. Proto si raději zvolil krásné, ale namáhavé zahradnic-

ké povolání. Celý život se pak podílel na výchově zahradnických odborníků a vzdělávání zahrádkářů. Vyšlechtění žlutě kvetoucí petunie se podařilo o mnoho let později jiným šlechtitelům. Karel Michálek maturoval s vyznamenáním a byl přijatý na Vysokou školu zemědělskou v Brně. Odtud přešel do 3. ročníku studia na nově založenou katedru zahradnictví do Lednice na Moravě.

Těžká obhajoba diplomové práce

Při studiu na VŠZ Karel Michálek pokračoval v šlechtitelské práci. Stanovil si za cíl vyšlechtění nepoléhavého keříčkového rajčete s pevným stonkem. To se mu podařilo. Postup při šlechtění popsal v diplomové práci. Výsledky zjištěné po křížení při předávání vlastností matečných rostlin na potomstvo se shodovaly se základními zákony dědičnosti brněnského mnicha G. J. Mendela (1822-1884). Gregor Johann Mendel je v současné době označován za zakladatele genetiky. Ve své době a dlouho po ní ale nebyl pochoopen. V padesátých letech byl u nás pokládán za církevního pavědce a genetika jako buržoazní věda-nevěda. Při obhajobě diplomové práce svazácký člen a někteří straničtí členové státnicové komise nechťeli z ideologických důvodů diplomovou práci studenta Michálka uznat, protože propaguje buržoazní pavědu. Studenta se zastali prof. Ing. Jaroslav Štampera a předseda státnicové komise docent Ing. Dr. Kavka, ředitel Státního výzkumného ústavu květinářského v Průhoních. Po dlouhotrvající diskusi docent Ing. Dr. Kavka prohlásil, že přírodní zákony a zákonitosti platí v každém režimu, i kdyby s nimi člověk nesouhlasil a byly v nesouladu s jeho přáním. Pokud nebude diplomová práce studenta uznána, vzdá se funkce předsedy státnicové komise a odjede. Student Karel Michálek

prospěl s vyznamenáním a byl promován v červnu 1955 na zemědělského inženýra se specializací na zahradnictví. Pravděpodobně byl prvním hradištským rodákem s vysokoškolským vzděláním. Vyšlechtěná odrůda rajčete úspěšně prošla uznávacím řízením a byla zapsána mezi státní uznané odrůdy rajčat pod názvem Nana. Diplomová práce byla později uveřejněná mezi vědeckými pracemi v publikaci VŠZ v Brně.

Pracovní úspěchy

Po promoci nastoupil na umístěnku na Slovensko do Šlechtitelské stanice Horné Chlebany u Topolčan. Zde pracoval na udržováním šlechtění povolených odrůd zeleniny, dokončoval šlechtění již započatých nových odrůd zeleniny a začal se šlechtěním nových odrůd. Po svatbě přešel na jižní Slovensko do modernější šlechtitelské stanice v Kvetoslavově u Šamorína. Tam pokračoval ve šlechtitelské práci. Později přešel z funkce vedoucího šlechtitele na funkci ředitele šlechtitelské stanice a tuto funkci zastával až do důchodu. Měl velkou zásluhu na modernizaci této stanice. Za svou práci dostal v roce 1984 státní vyznamenání od prezidenta ČSSR za vynikající práci v šlechtění a řadu rezortních vyznamenání. V současné době je zařazen do připravované knihy o významných osobnostech Slovenska 20. století.

Dvě manželství

Jeho přátelé si z něho dělali legraci, že žije ve dvou manželstvích. Jedno že uzavřel ve svatební síni a v kostele s Evou, rozenou Kozmovou, profesorkou jazyků. Celý život učila na gymnáziu v Šamoríně a v Dunajské Středě. Ve spořádaném manželství vychovali dvě dcery. Starší dcera Eva je podnikatelkou, mladší Andrea je advokátkou. Druhé manželství vzniklo na zahradě s prací šlechtitele. Během druhého manželství vyšlechtil kolem 20 uznaných odrůd zeleniny a květin. Po své mamince pojmenoval vyšlechtěnou odrůdu letní fialy (*Mathiola annua*) „Anežka“. Po manželce a dcerách pojmenoval vyšlechtěné odrůdy paprik „Eva“ a „Andrea“.

Rodiče K. M. Karel a Anežka v roce 1931 v zahradnictví u zámku. Archiv V. Pavelčíka.

Výjimečný cit

Měl obrovský „cit“ pro výběr matečních rostlin, velký talent na rozpoznání vhodných kříženců a pro výběr nejlepších klonů, vhodných pro další šlechtění. Jak se říká, měl dar od Boha, který se nedá naučit, jen rozvíjet. Při celostátním semináři šlechtitelů v Kvetoslavově ukázal účastníkům lán paprik o několika tisících kříženců. Oznámil, že z celého lánů vybral jen tři klony pro další šlechtění. Po námitkách, že z tohoto množství lze vybrat daleko více klonů, šlechtitele vybídl, aby si podle vlastního uvážení vybrali klony pro další šlechtění. Pak sám vybral jeden klon a dal jim z něho semena na porovnání. Po několika letech šlechtitelé přiznali, že klon jím darovaný byl lepší než jejich výběr.

Proces šlechtění

Šlechtění rostlin je dlouhotrvající proces, kdy se podle zákonitostí křížení šlechtí rostliny s předpokládaným cílem. Při klasickém křížení jde v podstatě o křížení dvou nejlepších jedinců téhož druhu a tím vytváření jedince ještě lepšího (např. výnosnějšího, odolnějšího proti chorobám a škůdcům, s lepší nutriční hodnotou a chutí, vůní, velikostí, barvou a podobně). Při šlechtění se používá výběr nebo křížení podle „citu“. Cílem šlechtění je vytvořit novou odrůdu. Celý proces šlechtění lze rozdělit na několik fází. V první fázi musí šlechtitel vybrat vhodné rodičovské rostliny, opylovat je, získat klíčivé semeno a výsevem semenáčky. Ve druhé fázi šlechtitel z vyrostlých semenáčků vybere nejvhodnější jedince (klony) požadovaného záměru. To se po několik let opakuje až do selekce klonů, které mají již ustálené dědičné vlastnosti. Pokud vyšlechtěný klon má lepší a vhodnější vlastnosti než stávající uznané odrůdy, následuje poslední fáze – uznávací řízení. Při uznávacím řízení se nové klony po několik let porovnávají ve zkušebních stanicích na různých stanovištích po celé republice s podobnými již uznanými odrůdami po dobu asi 5 let. Jen klony s lepšími vlastnostmi jsou pak zařazeny mezi státní uznané odrůdy a pojmenovány. Celý proces vyšlechtění nové odrůdy trvá většinou déle než 10 let. Úspěšným šlechtitelem je ten, který vyšlechtil alespoň jednu uznanou odrůdu s dlouhotrvající životností.

Problémy s patenty

Československé šlechtitelství ve 20. století bylo na vysoké úrovni, uznávané i za hranicemi. Na mezinárodní konferenci šlechtitelů se hovořilo pochvalně o československých nových odrůdách zeleniny. Proto si některé semenářské a šlechtitelské instituce z Evropy a z Kanady vyžádaly vzorky nových československých odrůd. Později bylo zjištěno, že některé odrůdy dle popisu a fotografií v katalogu některých zahraničních semenářských firem jsou shodné např. u paprik s československými uznanými odrůdami šlechtitele Michálka, ale jsou nabízeny pod jinými názvy. V té době nové československé odrůdy nebyly světově

registrovány, neboť patentovat nové odrůdy bylo složité a hlavně drahé, scházely peníze.

Úspěch s paprikami

Šlechtitel Ing. Karel Michálek, CSc. byl jedním z prvních šlechtitelů, kterému se podařilo vyšlechtit silnostěnné papriky. Ve velkém se začaly pěstovat nejenom na Slovensku, Moravě, ale i v Maďarsku a v dalších balkánských státech. Je pozoruhodné, že ještě po třiceti letech od vyšlechtění se stále ve velkém pěstují. Jedná se o následující odrůdy. Nadpoloviční podíl na vyšlechtění nové odrůdy má šlechtitel Michálek u odrůd: **Zázrak z Kelvedonu** – dřevňový hrách, je raný až poloranný, určený pro postupnou sklizeň zeleného hrášku na přímý konzum a všechny způsoby zpracování.

Záhorský – ozimý česnek, širokolistý nepalčák. Tato odrůda byla tři desetiletí nosnou odrůdou ve velkovýrobním pěstování česneku. V poslední době je nahrazena ozdraveným klonem Záhorský II.

PCR – odrůda papriky, určená k rychlení i pro polní pěstování. Je tenkostěnná, žlutozelená, později červená, mírně pálivá.

Další uvedené papriky dodnes stále pěstované již vyšlechtil sám šlechtitel:

Eva – raná odrůda papriky, určená pro rychlení i polní pěstování v teplejších oblastech. Síla stěny je 4 – 6 mm. Plody mají podlouhlý tvar, jsou zelenožluté, později červené.

Andrea – odrůda papriky, určená k rychlení. Plody mají podlouhlý tvar, silné stěny 4 – 6 mm, barvy nažloutlé, ve zralosti svítivě červené.

Citrina – odrůda papriky, kvalitní chuti s vysokým obsahem vitamínu C, určená pro polní pěstování. Plody mají podlouhlý tvar, jsou silnostěnné (6 – 8 mm), světle zelené, později červené.

Granova – kvalitní, plastická a výnosná odrůda, určená pro polní pěstování. Plody jsou s tupým zakončením, silnostěnné (6 – 8 mm), žlutozeleně zbarvené, později červené.

Rubinova – raná až poloranná, výnosná odrůda papriky, určená pro polní pěstování. Plod je silnostěnný (6 – 8 mm), tmavě zelený, později rubínově červený, sladké, příjemně šťavnaté chuti.

Nepoléhavé keříčkové rajče

Škoda, že někteří množitelé semen u těchto odrůd nedodržují zásady udržovacího šlechtění. Tím se kvalita nabízených odrůd podstatně zhoršila a potomstvo je nevyrovnané.

Další záliby

Mimo šlechtitelské práce se okrajově zabýval fotografováním (vystavoval fotografie na několika výstavách na Slovensku) a publikační činností. Byl spoluautorem dvou odborných zeleninářských knih a mnoha článků v odborných časopisech. Úzce spolupracoval s některými předními československými odborníky. Především to byl prof. RNDr. Karel Hrubý, profesor UK, jeden ze zakladatelů československé genetiky. Od něho dostal s věnováním jeho první vydání knihy Genetika. Kniha v Československu mohla být vydána teprve až

po jejím vydání v SSSR. Po celý život se také věnoval vědecké práci v oboru genetiky. Získal vysokoškolskou vědeckou hodnost kandidáta věd CSc. (candidatus scientiarum). Na dotaz, co znamená za jménem zkratka CSc. z legrace, odpovídal – celkem solidní cigán.

Zdravotní komplikace

Po celý život měl zdravotní potíže. Po dětské obrně měl částečně ochrnuté ruce. Během studií přechodil revmatickou horečku. Silný revmatismus ho sužoval až do stáří. Později mu byla diagnostikována akutní toxoplazmóza. Pevnou vůli a vytrvalost tyto zdravotní potíže překonával, zvláště při namáhavé

práci v sezóně. V létě roku 1991 dostal infarkt myokardu. V té době měl několik velmi nadějných hybridů v různém stupni šlechtění. Zvláště pochvalně hovořil o hybridu papriky F 1, o němž říkal, že to bude bomba mezi paprikami. O osudu těchto hybridů paprik po privatizaci Šlechtitelské stanice Kvetoslavov není nám nic známo. V roce 1993 odešel ze zdravotních důvodů do důchodu. Zvláště kruté na něho dolehlo rozdělení Československa. Po opakovaných infarktech zemřel v měsíci svého narození roku 1993 a byl pochován na hřbitově v Šamoríně. Nesplnilo se mu poslední přání. Prožít důchod v rodném Hradištku, kam ke svým rodičům a později mamince s rodinou pravidelně několikrát za rok jezdil.

Text: Ing. VLADIMÍR MICHÁLEK

MYSLIVECKÝ KROUŽEK OBNOVEN!

Netrvalo to dlouho, jen asi jednu generaci, než náš místopředseda, Jan Tošnar, navázal na dlouholetou práci svého tatínka Václava, posledního vedoucího mysliveckého kroužku.

Do kroužku se přihlásilo 25 dětí. Vzhledem k tomu, že jsme bohužel jediný kroužek na okrese, budeme pořádat své vlastní okresní kolo soutěže Zlatá srnčí trofej, soutěže, která prověří znalosti dětí z mysliveckých kroužků. Nejlepší děti se pak zúčastní celostátního kola. Na přípravu je krátká doba, žádné velké výsledky neočekáváme, ale třeba nás některý mladý adjunkt příjemně překvapí. Pokud vydrží elán vedoucím i dětem, pro příští rok jsem o úspěchu pevně přesvědčen. V každém případě to pro ně bude nezapomenutelná zkušenost, alespoň pro mne kdysi byla.

Kdy se děti schází

Vzhledem k aktivitám a mnoha jiným kroužkům ve všední dny, se vedoucí kroužku, pánové Jan Tošnar a Václav Buriánek ml., rozhodli pro víkendový termín. Děti se schází každou první neděli v měsíci a tráví odpoledne hrátkami v přírodě, ale i učením v myslivecké chatě. Všechny děti přítomné na kroužku jsou úrazově pojištěny u pojišťovny Halali. Pokud by se našel někdo další, kdo by měl o kroužek zájem, několik málo dětí bychom ještě mohli vzít.

Jaké je poslání kroužku

Dvacet pět let... Tak dlouhou dobu jsme rezignovali na výchovu mladých myslivců a ochránců přírody. Je to velká škoda a věkový průměr našeho sdružení nám již nyní začíná vystavovat účet. Myslivost není mezi veřejností zrovna populární. Zelený mužík s puškou přes rameno mnoho lidí dráždí

stejně, jako muleta rozzuřeného býka. Ale nedej bože, aby mu pak liška vybrala slepice nebo divočáci zrekultivovali zahrádku. To pak jdou předsudky stranou a myslivci jsou najednou dobří... Čím více dětem ukážeme krásy myslivosti, vysvětlíme souvislosti v přírodě. Pochopí, že v přírodě, přesněji v naší kulturní krajině, je třeba udržovat rovnováhu, a ochranu si zaslouží, nejen mezi ochránci nyní populární predátoři, ale všechna zvíř, která v lese žije, tím více pochopení pro myslivost u lidí získáme, pevně v to věřím.

Nejde nám ani tak o to, aby z dětí v kroužku byli v budoucnu myslivci, ale aby přírodu, zvíř, rostliny a i myslivost měly možnost poznat a zažít. Jestli se v budoucnu rozhodnou složit nelehké zkoušky a myslivci se stát, bude již jen na nich.

Přeji všem adjunktům mnoho krásných mysliveckých zážitků a spoustu získaných vědomostí, které budou moci v budoucnu uplatnit. Vedoucím bych chtěl poděkovat, že se rozhodli dětem věnovat, a slíbit, že se mohou spolehnout na podporu a pomoc celého mysliveckého spolku Medník.

Text a foto: RUDOLF ZDĚNEK

LEDŇÁČEK ŘÍČNÍ – PIKOVICKÝ KRASAVEC

Mlhavým ránem se nad řekou Sázavou nese pronikavé pískání. Znalí rybáři se již těší na představení, které jim na první pohled exotický ptáček, přelétávající vysokou rychlostí nad jejich nahozenými pruty, připraví.

Již několik let můžeme v Pikovicích pozorovat klenot našich řek, potoků, bystřin a ryb-

níků – ledňáčka říčního (Alcedo atthis). Spatřit ho můžeme při jeho obdivuhodně rychlých přeletech nízko nad vodní hladinou. Tu se posadí na stéblo či větévku, a vyčkává na malé rybky, které se neopatrně přiblíží k hladině. Jeho střemhlavé útoky končí úspěchem a plným bříškem, zhruba ve třetině případů. Není to sice žádná sláva, vzhledem k obvyklé velikosti kořisti, ale kdo ledňáčka pozoroval, potvrdí, že je velmi vytrvalý. Ledňáček si nestaví hnízda jako většina našich

opeřenců, ale vyhrabává si nory v březích nad vodní hladinou. Díky melioracím, protipovodňovým opatřením a dalším zásahům člověka do krajiny, míst k hnízdění značně ubylo.

Ledňáček, zvláště samice s mláďaty, odlétá zimovat do středomoří, někteří až na daleké pobřeží severní Afriky. Bylo vypořádáno, že zvláště v posledních letech sameček ledňáčka zůstává poblíž svého hnízdiště i přes zimu. Jak je tomu s pikovickým krásavcem, nevím, ale viděl jsem ho naposledy na podzim.

Až nám na svahu Medníka odkvete kandík, můžete své procházky směřovat k Sázavě. Pokud se někomu podaří pikovického krásavce vyfotit, budeme se těšit na vaše úlovky na redakčním e-mailu.

Text: RUDOLF ZDĚNEK;
autor kresby: Marek Vodvářka

TIS ČERVENÝ

Zima přála procházkám i po jindy poměrně blátivé Povltavské stezce. Opadané listnáče uvolnily nejen výhled na řeku, ale daly vyniknout i stále zeleným velmi starým tisům červeným (některé až 300 let staré, bohužel z informačních tabulí zdejší naučné stezky se o něm nic nedozvíte).

Vyskytují se tu ve formě keřů či stromů s červenavou borkou, mají ploché dvouřadé jehlice, na špičce (na rozdíl od jedle) nevykrojené. Jde o silně ohrožený pozůstatek třetihor: při vývoji jehličnanů se brzy oddělil, proto je tak rozdílný od ostatních našich domácích jehličnanů: smrku, jedle, borovice a modřínu. Nemá šišky, ale ani pryskyřici, a má proto z našich původních dřevin nejtvrďší a nejtěžší dřevo, které málo sesychá a je velmi odolné a trvanlivé. A jediný je jedovatý.

Pozor při sbírání plodů

Tis červený (*Taxus baccata*) je rostlina dvoudomá, stromy jsou buď samčí (květy produkují pyl), nebo samičí, na kterých se vyvinou semena. Plodem tisu je tisinka, semeno obklopené dužnatým červeným míškem. Celá rostlina je prudce jedovatá, pouze tento dužnatý útvar je nejedovatý. Má sladkou chuť a především kvůli svému nápadnému zbarvení je lákavý a nebezpečný hlavně pro děti. Mohou ho považovat za jedlý, ale pokud jej spolknou, pozřou s ním i prudce jedovaté semeno. Při požití semen nebo jehličí je potřeba ihned přivolat lékařskou pomoc a vyvolat zvracení. (Tisové míšky se v minulosti využívaly jako ovoce, vařila se z nich marmeláda a ze zkvašených se vyráběla pálenka. Pokud se při ochutnávání tisových míšků semeno vyplivne, otrava nehrozí.) Tam, kde se v lesích pásli dobytek, byl tis vykácen ze strachu z jeho otravy – zvířata jej spasají bez ohledu na tuto skutečnost. I při práci s dřevem je nutná opatrnost.

Dřevo k všestrannému využití

Patří mezi nejceněnější dřeva na severní polokouli: má lýkové (světlé) dřevo odolávající napětí a středové (tmavé) dřevo odolávající stlačení. Již v době kamenné jej lidé využívali k výrobě „přírodně kompozitních“ luků – má vynikající pružnost a luk nezůstává namožen ohybem jako z jiných dřev. Luk z tisového dřeva byl nalezen u pravěkého muže Ötziho, žijícího zhruba před 5 300 lety. Velice oblíbené byly dlouhé „velšské luky“ zejména ve 14. - 16. století mezi anglickými lučištníky. Vyhráli díky nim mnoho bitev (včetně té u Kresčaku, kde padl český král Jan Lucemburský) a svojí touhou po tisovém dřevu zapříčinili jeho výrazný úbytek nejprve v Británii, posléze téměř po celé Evropě. Tis se používal i na výrobu příborů a hřebenu, napuštěn černí byl jako „německý eben“ užíván při výrobě nábytku, dechových hudebních nástrojů a podobně. Jed tisu byl používán pro výrobu otrávených šípů. Rozsáhlým výkupem dřeva jako vojenské strategické suroviny dala však Anglie smrtelnou ránu evropskému tisu, z níž se dodnes nevzpamatoval.

Kde se vyskytují

Kdysi před staletími byl tis běžnou součástí našich lesů. Kromě zbytkových populací o tom dnes svědčí i četný výskyt souvisejících místních jmen. Nejbliže od nás, vzdušnou čarou pouhých 7 km, najdete Čisovice. Ty se prý původně jmenovaly

Tisovice, ale kronikář kdysi špatně opsal ze starších písemností krasopisné velké T na Č... Dnes tady mají tisovou větvíčku v obecním znaku a zdejší poslední tis červený před kulturním domem byl prohlášen za památný. To je ale chudinka. Chcete-li vidět opravdu krásné tisy, pak jich několik roste v Žitavského ulici na Zbraslavi před Ottovou vilou a jeden neobyčejně velký o pár set metrů blíže k Hradištku v zahradě vedle kapličky. Dobře snáší i městské znečištěné ovzduší a stinné umístění, bývá pěstován v parcích a na hřbitovech. V přírodě je vzácností, ve většině zemí je přísně chráněn. Přetrvává v suťových stinných lesích a ve skalnatých údolích řek, vyhovují mu mělké půdy, kamenité a dostatečně vlhké – takové jako u nás nad Svatojánskými proudy.

Text a foto: EDITA FIKEROVÁ

ČISTÁ ŘEKA SÁZAVA

8.–10. dubna 2016

Drž rytmus s Čistou řekou Sázavou!

Již po jedenácté za pomoci dobrovolníků spustí společnost Posázaví o.p.s. projekt „Čistá řeka Sázava“. Jedná se o úklid řeky Sázavy a jejího okolí. Dobrovolníci z lodí i ze břehu sbírají do pytlů vše, co do řeky a její blízkosti nepatří, a na nákladních autech odpad odváží na skládky.

Přidáš se i ty?

- jako dobrovolník při úklidu
- poskytnutím materiální pomoci
- finančním příspěvkem

Číslo sbírkového účtu: 1249-32666339/0800
 Přihláška a informace: Denisa Cibulková, tel.: 608 702 061, e-mail: cibulkova@posazavi.com
www.cistarekasazava.cz, www.facebook.com/cista.reka.sazava/

NOVÁ LINKA POMOCI

Linka pomoci obětem kriminality a domácího násilí má číslo 116 006. Pracuje nonstop, je bezplatná a poskytuje diskrétně odborné rady. Na telefonní linku 116 006 se může obrátit každý, kdo se cítí být obětí trestného činu, a to bez ohledu na to, zda trestný čin byl nebo nebyl oznámen.

Volat mohou oběti různých forem násilí včetně násilí domácího. Pomoc na lince je určena i obětem nedbalostních trestných činů, např.

dopravních nehod. Linka poskytuje okamžitou pomoc, rady a informace ženám, mužům i dětem. Volat mohou lidé i při pouhém podezření, že jsou obětí některé z forem domácího násilí, ať už fyzického, psychického, ekonomického, či sociálního, stalkingu, nebezpečných výhrůžek a podobného trestního jednání.

Na linku 116 006 mohou volat pozůstalí po obětech úmyslných i nedbalostních trestných činů, kterým linka zprostředkuje rychlou a nadstandardní pomoc Bílého kruhu bezpečí nebo nejbližší situované kvalitní služby. Linka poskytuje pomoc také

svědkům trestných činů, kteří byli událostí traumatizováni, potřebují psychickou podporu a informace o svých právech a ochraně.

Provozovatel linky Bílý kruh bezpečí věnuje výraznou pozornost prevenci kriminality a na linku mohou zavolat i lidé, kteří se odůvodněně obávají, že se mohou stát obětí trestného činu a svou situaci potřebují konzultovat.

Vznik a provoz této nové služby je realizován díky finanční podpoře Nadace Open Society Fund Praha a programu Dejme (že)nám šanci, který je financován z Norských fondů.

Více informací naleznete na webových stránkách www.linka-pomoci.cz.

V JEDNOM DOMĚ MEZIGENERAČNÍ CENTRUM

Elišky Přemyslovny 445,
Praha 5 – Zbraslav

www.vjednomdomě.cz

DOSPĚLÍ S PORUCHOU KOMUNIKACE

Logopedická péče a terapie
po cévních mozkových příhodách,
úrazech mozku apod.

SENIORŮ

Denní péče o seniory se sníženou soběstačností nebo potřebou sociálního kontaktu.

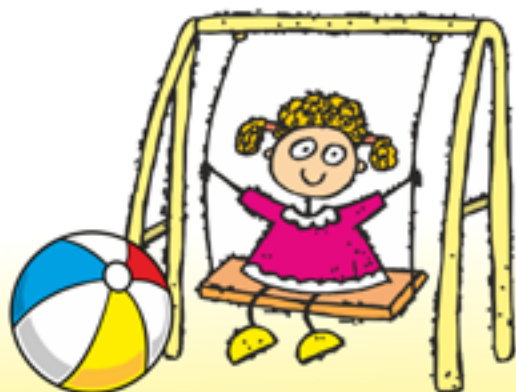
VÍCE NA:

www.vjednomdome.cz,

tel.: 604 354 194,
775 583 252

TJ SLOVAN HRADIŠTKO POŘÁDÁ

DĚTSKÝ DEN

NEDĚLE

29. KVĚTNA 2016

**OD 14.00 HODIN
NA FOTBALOVÉM HŘIŠTI**

KNIHOVNA NÁRODNÍHO FILMOVÉHO ARCHIVU

Národní filmový archiv má svůj depozitář i u nás na Hradištku. To ví snad každý občan Hradištku a okolí. Málokdo možná ví, že v jeho útrobách se nacházejí také sbírky Knihovny NFA.

Jsou zde převážně publikace, které se týkají filmu a života kolem něj. Můžeme zde nalézt staré programy kin, které sahají až do počátku promítání filmů u nás, publikace z filmových festivalů, diplomové práce z oblasti filmu, svázané ročníky filmových časopisů z různých koutů světa, biografie herců, režisérů a ostatních osobností zasahujících do výroby filmů, encyklopedie, zfilmovanou beletrii, filmová periodika, filmové ročenky české a zahraniční provenience a v neposlední řadě jsou to scénáře českých filmů, v některých jsou vlastnoruční poznámky režiséra. Všechny publikace je možné si vyhledat pomocí on-line katalogu. Tyto publikace využívají ke své práci badatelé ke své badatelské činnosti, studenti ke studiu, ale i laická veřejnost, která se o film, jeho vývoj a dění kolem něj, jak v minulosti, tak v současnosti, zajímá.

Digitální knihovna

V depozitáři Národního filmového archivu na Hradištku je umístěno 85 % sbírek Knihovny NFA, která čítá kolem 160 000 svazků. V mnoha případech jde o staré, vzácné nebo nenahraditelné tisky. V poslední době probíhá rozsáhlá digitalizace publikací, která umožní studovat materiály přímo doma na internetu. Tato digitální knihovna obsahuje tituly ze sbírek Knihovny NFA se zaměřením na film a kinematografii vydávané na území dnešní České republiky v období 1911 až 2000, a to v češtině a němčině o rozsahu 330 000 stran a stále nové stránky přibývají. Najdeme zde filmová periodika, noviny, věstníky, informační zpravodaje filmových svazů a spolků, populární divácké časopisy, filmové korespondence, filmové ročenky, ale i další texty a publikace. Volně

na internetu je přístupna část obsahu o rozsahu cca 14 000 stran, jak je uvedeno na webu Knihovny v sekci Digitální knihovna. Pokud byste chtěli mít přístup ke všem zdigitalizovaným dokumentům, stačí se v pražském sídle knihovny NFA zaregistrovat a zaplatit roční poplatek. A můžete si v klidu a pohodlí domova listovat všemi dokumenty, které jsou na internetu zveřejněny.

Vzhledem k velkému počtu svazků je knihovna ve stávajících prostorách velmi stísněná. Proto se všichni moc těšíme na rozsáhlé

prostory v právě budovaném novém depozitáři, kde bude dost místa nejen na knihy, které ve fondu již máme, ale i na ty, které nám stále přibývají.

Naše knihovna je zpřístupněna těm, kteří se v sídle knihovny NFA v Bartolomějské ulici v Praze osobně zaregistrují. Na našem webu se dozvíte podrobnosti o způsobu vypůjčování.

<http://nfa.cz>

<http://knihovna.nfa.cz>

<http://library.nfa.cz>

<http://arl.nfa.cz>

Text: LUDMILA NOVOTNÁ;

foto: Pavel Pešek

REGIONÁLNÍ MUZEUM V JÍLOVÉM U PRAHY
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA
VÝSTAVU K 700. VÝROČÍ NAROZENÍ CÍSAŘE
ŘÍMSKÉHO A KRÁLE ČESKÉHO
KAREL IV.
ZLATO PRO KORUNU
7. 5. - 30. 10. 2016

Středočeský kraj www.muzeumjilove.cz

KALENDÁRIUM

**sobota 2. dubna 2016 –
OTEVÍRÁNÍ ŘEKY SÁZAVY**

**sobota 2. dubna 2016 v 18 hodin, Třebsín,
restaurace U Novotných – přednáška
„Nová fakta – historie regionu za 2. světové války“,
pořádá sdružení Mezi řekami**

8. – 10. dubna 2016 – ČISTÁ ŘEKA SÁZAVA

**12. a 13. dubna 2016 od 16 do 18.30 hodin,
MŠ Hradištko – ZÁPIS k předškolnímu vzdělávání
od školního roku 2015/2016**

**sobota 16. dubna 2016 v 15 hodin, knihovna Hradištko
– divadelní představení pro děti „KOUZELNÝ LES“**

**pátek 22. dubna 2016 v 18 hodin,
knihovna Hradištko – VEČER PŘÁTEL DESKOVÝCH HER**

**sobota 23. dubna 2016 v 19 hodin,
tělocvična Hradištko – 1. ŠKOLNÍ PLES**

**sobota 30. dubna 2016, areál hasičské zbrojnice
– PÁLENÍ ČARODĚJNIC**

**sobota 30. dubna 2016, Brunšov – Ovčičky
– PÁLENÍ ČARODĚJNIC**

**sobota 7. května 2016 v 11 hodin,
pomník padlým obětem za 2. světové války – PIETNÍ AKT**

neděle 15. května 2016 – ŠTAFETOVÝ BĚH VLTAVA RUN

**sobota 21. května 2016 od 11 hodin,
areál kempu v Pikovicích – hudební festival
TRAMPSKÉ PIKOVICE**

**neděle 29. května 2016 ve 14 hodin,
fotbalové hřiště na Hradištku – DĚTSKÝ DEN**

**sobota 18. června 2016
– LETNÍ POUŤ A TANEČNÍ ZÁBAVA**

**sobota 2. července 2016, areál kempu v Pikovicích
– hudební festival ROZMARNÉ LÉTO**

ZEMŘEL PIKOVICKÝ PAMĚTNÍK VOJTĚCH KOUŘÍMSKÝ

Počátkem tohoto roku dorazila z Pikovic smutná zpráva, že zemřel další pamětník starých časů a významných událostí naší obce, stavitel Vojtěch Kouřimský (92).

Pocházel ze Smrčí u Hostěradic a od roku 1939 pracoval ve stavební firmě Ing. Vágenera, která na Hradištku postavila jednu z nejkrásnějších vil. Za druhé světové války byl na Hradištku totálně nasazený a pracoval na stavbách pro německé okupanty. Při práci mu pomáhali vězni z koncentračního tábora a jeho vzpomínky byly důležitou výpovědí o době okupace. V revolučních dnech se přidal k odbojovému hnutí, které se formovalo v Požárech. Po válce vystudoval průmyslovou školu stavební a celý život pracoval jako projektant. V roce 1950 se oženil s Marií Mlejnskou a s rodinou se usadil v Pikovicích. Vychoval syna Milana a dceru Evu, kterou si oblíbily dvě generace dětí jako učitelku a později ředitelku místní mateřské školy. Pana Kouřimského si budu pamatovat jako úžasného vypravěče a zároveň milého a vitálního člověka, který se i přes svůj vysoký věk zajímal o dění kolem sebe.

Text: LUCIE HAŠKOVÁ

ŘÁDKOVÁ INZERCE

Nabízíme brigádu ve vodácké půjčovně jako řidič skupiny B, případně B+E, vydávání a převážení lodí na Sázavě. Práce na červen až srpen, případně výpomoc o víkendech.

Kontakty: e-mail: jirka@dronte.cz
Telefon: +420 778 736 433

DÁMSKÉ ODĚVY

V nabídce najdete **NOVÉ** oděvy české výroby, dovoz z Itálie, Německa a Polska.

- ✓ **ŠPERKY Z DÍLNY**
paní HANKY AUTERSKÉ
- ✓ **kabelky**
- ✓ **kosmetiku**
- ✓ **parfémy atd...**

NAJDETE NÁS NA ADRESE:

Brunšov – odbočka na Šlemín
(naproti potravinám u Havlíčků) Praha-západ

Telefon: +420 721 718 555

e-mail: modazenam@seznam.cz

www.modazenam.cz

OTEVÍRACÍ DOBA:

Pondělí - ZAVŘENO

Úterý: 10.00 – 12.00 14.00 – 17.00

Středa: 10.00 – 12.00 14.00 – 17.00

Čtvrtek: 10.00 – 12.00 14.00 – 17.00

Pátek: 10.00 – 12.00 14.00 – 17.00

Sobota: 9.00 – 12.00

Otevřeli jsme
novou sezónu

DĚŠKA
zahradnictví

OD BŘEZNA !!!

Tiskárenská, u tenisového kurtu, Hradištko.

www.zahradnictvidobeska.cz

- * sadba jahod, sazečka, osivo
- * ovocné stromky, bobuloviny
- * sadba zeleniny a květin
- * balkónové květiny
- * skalničky, trvalky, okrasné stromky
- * substráty, hnojiva a chemie
- * zahradnické potřeby, truhlíky, květináče
- * růže
- * stínící sítě na ploty, textilie
- * sezónní dekorace, květiny
- * svatební servis

OTEVÍRACÍ DOBA:

BŘEZEN, ČERVEN, ZÁŘÍ, ŘÍJEN, PROSINEC:

PO: 13.00 – 17.00 | ÚT, ST, PÁ: 9.00 – 12.00 13.00 – 17.00

ČT: 11.00 – 17.00 | SO: 9.00 – 13.00

DUBEN A KVĚTEN:

PO: 13.00 – 17.00 | ÚT, ST, PÁ: 9.00 – 12.00 13.00 – 17.00

ČT: 11.00 – 17.00 | SO: 8.00 – 13.00 | NE: 9.00 – 12.00

ČERVENEC, SRPEN:

PO – PÁ: 9.00 – 13.00 | SO: 9.00 – 12.00

LISTOPAD:

PO – PÁ: 13.00 – 17.00 | SO: 9.00 – 12.00

CENÍK INZERCE VE ZPRAVODAJI

Zpravodaj vychází čtvrtletně v nákladu 1 200 výtisků a je zdarma distribuován do každé domácnosti. Zpravodaj podporuje podnikatelské aktivity subjektů působících v naší obci a jejich inzerci a oznámení zveřejňuje formou bezplatné služby (max. 25 % strany A4). Přednostně je umísťována placená inzerce.

Inzeráty zasílejte na adresu

redakce@hradistko.cz

ve formátu **txt, rtf, doc, tif, psd, ai, cdr, jpg** (v případě jpg bez předchozích zásahů do obrázku), v případě hotových inzerátů ve formátu **pdf** (tisková kvalita, nejlépe PDF/x-1a), a to vždy do konce měsíce předcházejícího vydání Zpravodaje (tj. do konce února, května, srpna a listopadu).

Plošná inzerce (ceny bez DPH):

- a) celá stránka A4 2 000 Kč
- b) 1/2 stránky A4 1 500 Kč
- c) 1/4 stránky A4 1 000 Kč
- d) 1/8 stránky A4 500 Kč
- e) jednosloupcový inzerát 200 Kč

f) řádková inzerce

jeden řádek – tučné písmo 25 Kč
další řádek – obyčejné písmo 20 Kč
(jeden řádek = 40 znaků)

Rozměry inzerátů:

- a) celá stránka A4 190 x 277 mm
- b) 1/2 stránky A4 190 x 136 mm
- c) 1/4 stránky A4 92,5 x 136 mm
- d) 1/8 stránky A4 92,5 x 65,5 mm
- e) jednosloupcový inzerát š. 57 mm

A

1/1 strany
190 x 277 mm

B

1/2 strany
190 x 136 mm

C

1/4 strany
92,5 x 136 mm

D

1/8 strany
92,5 x 65,5 mm

E

jeden sloupec

TEPELNÁ ČERPADLA

Teplo pro Vás

www.4u-therm.cz

- Tepelná čerpadla
 - vzduch/voda
 - země/voda
 - voda/voda
- Kompletní instalace otopného systému optimalizovaného pro provoz s tepelným čerpadlem
 - podlahové topení
 - klasické velkoplošné radiátory
- Klimatizace a chlazení
- Solární kolektory

4u-therm s.r.o.

gsm: +420 603 411 742

e-mail: info@4u-therm.cz

web: www.4u-therm.cz

Všenory, Praha - západ

ČESKÝ VÝROBCE TEPELNÝCH ČERPADEL

ECONO AIRFLOW

HiECONO AIRFLOW POWER AIRFLOW